

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА
ПИТАЊА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

Излази сваког 1. и 15. у месецу

ГОДИНА
XIV

БРОЈ 62
(214.)

17. ЈУЛІ
1991. ГОДИНЕ 15 ДИНАРА

НАШИ РЕПОРТЕРИ У БОРОВУ СЕЛУ

Страна 6-7

СУТРАДАН
ЈЕ
ЗАПУЦАЛО

НА ЗАЈЕДНИЧКОЈ СЕДНИЦИ СКУПШТИНА
И УПРАВНИХ ОДБОРА ХОЛДИНГА И
ДЕОНИЧКИХ ДРУШТАВА "ПРВА ИСКРА"
ОДЛУЧЕНО:

РАЈКО УНЧАНИН – ПРИВРЕМЕНИ УПРАВНИК

- Усвојене Основе програма санације "Прве искре"
- Учесници у санацији "Прва искра", "Беобанка", држава и "Грмеч"
- Душан Матковић, министар индустрије, истакао да Влада Србије стоји иза свих одлука.

На заједничкој седници скупштина и управних одбора Холдинга и деоничких друштава "Прве искре", 15. јула, којој су присуствовали и Душан Матковић, министар индустрије Владе Србије, Миладин Тошић и Љубиша Аксентијевић, народни посланици, Милорад Униковић, председник Скупштине Града, Бранислав Вујиновић, председник Привредне коморе Београда, Драгић Јовић, заменик директора Беобанке, донета је одлука о усвајању Основе програма санације "Прве искре", затим одлука о увођењу привремених мера у Предузећу "Прва искра-Холдинг" ДД и деоничким друштвима "Прва искра-праћивачка хемија", "Прва искра-Арматура", "Прва искра-Процесна опрема", "Прва искра-Базна хемија" и "Прва искра-Заједничке дедатности".

Рајко Унчанин постављен је за привременог управника – генералног директора "Прва искра-Холдинга".

Иначе, Основама програма санације "Прве искре" је предвиђено да у том процесу учествују "Прва искра", "Беобанка", држава и "Грмеч".

Мере које се односе на улогу "Беобанке" у санацији узвари су финансијска подршка "Првој искри". Основама програма је дефинисано да та финансијска институција обезбеди деблокаду жиро рачуна (150 милиона динара), затим обезбеди обртна средства за сировине и резервне делове у износу од 250 милиона динара, средства

за плаћање услуга неопходних стручњака, радника и руководилаца од 5 милиона динара, даље да изврши конверзију краткорочних обавеза у дугорочне, отпис доспелих а неизмирених камата, обезбеди отварање непокривених акредитива за увоз сировина и резервних делова и средства за редовне и минималне личне дохотке. Такође Беобанка треба да обезбеди средства за решавање стамбених потреба радника, руководећих и стручних кадрова у износу од 3 милиона долара, изврши својинско преструктуирање извора средстава предузећа кроз учешће у деоницама и да обезбеди средства за завршетак инвестиција (ГДИ).

Рајко Унчанин, у Основама програма санације "Прве искре" је поставио, а чланови Управног одбора и скупштина деоничких друштава су прихватили, личне услове: да се омогући ангажовање сарадника, руководилаца и стручњака из Грмече и других кућа, да се реши питање финансијске консолидације "Грмече" у складу са поднешним захтевима банци, и да му се обезбеди надокнада за обављање функције принудног управника у вредности од 5.000 хиљада марака.

Душан Матковић, министар индустрије, у кратком излагању на крају заједничке седнице скупштина и управних одбора Холдинга и деоничких друштава, између остalog, истакао је да иза свих одлука везаних за санацију Прве искре стоји Влада.

Почела жетва

НИ РАТ НИ МИР

Страх испразнио продавнице

Најновији сукоби у земљи, посебно у Словенији, узнутили су грађанске широм земље. У страху од ескалирања ширих ратних сукоба, грађани су своје станове почели претварати у складишта "ратних резерви".

Продавнице скоро да су опустошене. Најтраженија "роба" било је брашно, со, уље, шећер, конзерве, тестенине, пиринач... Рафови су остали празни за само пар сати, јер је потражња за овим намирницама била 3-5 пута већа од уобичајене, кажу обреновачки трговци.

У супермаркету у "Лудовима", само за неколико дана, соли, уља, брашна, шећера и детергената, пролато је више него за три претходна месеца, каже пословођа Љуба Зарин.

Покупована је и сва масти која је дуже времена чекала купце. За то се долазило и из Београда. Промет у продавницима, првих дана, је растао и до 50 одсто, што није сразмерно потражњи наведених роба,

на преко 5,5 хиљада хектара 10. јула је почела жетва пшенице.

До закључења броја, од 2.010 хектара у друштвеном сектору, пшеница је пожијевана са 30 одсто површине, са просечним приносом од 5,3 тоне по хектару. На 3.540 хектара у приватном сектору пожијевено је 21 одсто површине са приносом од 3,6 тоне.

У жетви учествује 125 комбајна, а ако време послужи, биће завршена за 15 дана.

До сада је откупљено 452 тона пшенице по заштитној цени од 3,5 динара по килограму ЈУС квалитета. Сва пшеница се откупљује као I класа.

К. Н.

јер је "стала" продаја других, оних које нису преко потребне и без којих се може.

Ових дана у пролавницима нема гужви, а рафови су поново попуњени.

К. Николић

ВЕЋЕ УДРУЖЕНОГ РАДА

НА ЧЕЛУ ЕКО-ФОНДА ВОЛОНТЕР

Супротно од заузетог става друга два већа, комплетно зелено светло није добио понуђени Статут Фонда за екологију. Истина, потребна сагласност је дата, уз изузетак члана једанаест који је отворио могућност да се на челу фонда, евентуално, нађе и плаћено лице. Став делегата је био да у овом тренутку таквом опредељењу нема места, и да се за послове који су сада у надлежности Фонда може ангажовати и волонтер.

Већином гласова, затражено је да се стога поменути члан избрише из Статута. Обзиром на став друга два већа, ова одлука ће морати на скупштинско усаглашавање.

И. П.

ОРГАНИЗАЦИЈА И СМЕШТАЈ ИЗБЕГЛИЦА ИЗ ХРВАТСКЕ

НАШ ДОМ ЈЕ И ВАШ

• Око стотинак породица пружило смештај избеглицама из Хрватске, а три пута их је више који нуде гостопримство

Према подацима из Црвеног крста, у оквиру кога ради и Општински штаб за прихват свих Срба ван Србије, до пропаште недеље је на подручју Општине у 85 породица смештено 186 избеглица. То су, на основу неких процена, у овом тренутку напретнуте могућности Обреновца, обзиром да је према расположивим средствима "израчунато" да би општина могла обезбедити прихват за око 200 лица.

Иначе, за ове активности и рад Штаба издвојено је око 400 старих милијарди, од чега су 80 буџетска

средства, а остатак "солидарна": колективе, синдиката, појединца, организација, удружења. Део средстава је већ утронен за храну и други потребни материјал.

Велику улогу у целокупном послу имале су и обреновачке странке, као и тек основано Коло српских сестара, како у прикупљању помоћи, прављењу спискова, тако и организованом прихвату избеглица у Вајској.

Зоран Ђорђевић истиче да је свака таква помоћ добродошла. Истовремено не крије да у самој

организацији Црвеног крста, почев од републичког нивоа посебно није функционисао по договору. Стога се и десило да се из јединственог пријемног центра у Београду прве избеглице у Обреновцу пошаљу тек прошле недеље. У то име и на тај начин, Општинска организација је упутила и званичан протест.

Да би се спречиле евентуалне злоупотребе у целокупној акцији, имајући у виду појаву "лажних активиста" на београдском подручју, Ђорђевић истиче да ће сви општински активисти без обзира на страначку и другу припадност добити и званична овлашћења Црвеног крста.

И. П.

ОПШТИНСКИ ОДБОР СПС-а

КОМУНАЛНЕ ТЕМЕ – УВОД
У ПРЕДИЗБОРНУ КАМПАЊУ

Уместо Збора социјалиста и њихових симпатизера, који је због слабог одзива отказан, о комуналним проблемима и перспективама развоја Обреновица разговарано је на прошлогодишњој седници Општинског одбора СПС-а. Тиме је, како је речено, практично започела обилнија предизборна кампања социјалиста за предстојеће локалне изборе.

Кроз уводног излагање Мијалка Мијалковића, члана Извршног одбора СПС-а, дата је комплетна информација (оно што су месни одбори градског подручја својевремено захтевали) о текућем комуналном тренутку, Обреновци или о томе шта ће се све наредних месеци, до краја године, урадити.

Мијалковић је посебно потенцирао крупније инвестиционе захтеве као што су изградња Фабрике воде, II фаза магистрале II топлификационог система, почетак ра-

дова на новој телефонској централи и изградњу новог моста на Колубари. Управо те капиталне инвестиције, али и многобројни ситнији проблеми су простор на коме чланови социјалистичке партије постављају своје императивне захтеве: да се послови како је уостalom и Програмом фонда предвиђено докраје благовремено и у датим роковима.

Нарочито треба инсистирати, а то је ушло и у листу коначних закључака, да се у наредном периоду обезбеди равномернији развој градског подручја (што до сада није био случај), како би се лагодије и комфорнији живот обезбедио подједнако свим грађанима. Када је комунални развој у питању, не треба заборавити ни сеоске месне заједнице, које су по мишљењу неких чланова Одбора у досадашњем развоју добијале знатно мању финансијску и инве-

стиону подршку од градског. Чуо се и предлог да се упоредо са комуналном проблематиком, или па накнадно у неком додатном документу заузму и ставови Социјалистичке партије о осталим областима као што су здравство, образовање и култура, како би се у предизборну кампању ушло са комплетним и потпуним виђењем живота и перспектива Обреновица.

На крају договорено је да на основу уводног излагања и дискусија Извршни одбор заузме конкретне ставове и закључке (њихова прва верзија је од стране радне групе већ предочена на састанку), те да се исти заједно са уводним излагачем доставе свим месним заједницама и преко представа информисања обелодане грађанима.

И. Павличевић

СКПЈ
НАРОДНИ ФРОНТ
ЗА ОЧУВАЊЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Собијром на стање у земљи, Савез комуниста – покрет за Југославију, на својој II конференцији, одржаној 29. јуна, покрену иницијативу за формирање народног фронта прогресивних снага опште југословенски определених грађана у оквиру којег би се формирале добровољачке јединице за спас Југославије.

Ову иницијативу су подржале све странке на савезном нивоу, југословенски определене, изузев реформиста, чија се опција југословенског друштва битно разликује, рекли су обреновачки комунисти.

Био би то фронт, не само политичких партија и странака, већ и друштвених организација и грађана чији су заједнички интереси очување Југославије.

У општинама би се формирала већа народног фронта од 15 чланова на челу са председником. Сам фронт и већа народног фронта би били облици надстраницког организовања. Задатак већа је упис свих грађана добровољца, који су спремни да на било кој начин дају допринос заштитних задатака.

Уз већа народног фронта, формирало би се једно оперативно тело које би извршило "тријаж" по војноевиденцијој специјално-

сти добровољаца, узрасту и полу и добровољце сврстalo у две категорије.

Прву категорију би чинили добровољци од 18 до 40 година, који су одслужили војску и који су оспособљени у јединицама ЈНА а који би послужили запону јединицама ЈНА и Територијалне одбране.

Другу категорију би представљала популација до 18 и преко 40 година, која би се оспособила за извршавање наменских задатака (обавезење објекта, санитетско збрињавање, курирска служба и све она што је од значаја за одбрану земље).

У Народни фронт Југославије могу се пријавити и они који имају ратни распоред у јединицама ЈНА и ТО. Они се неће померати из својих јединица, али ће за јединицу бити о... значаја сазнанje о сваком појединцу да се добровољно пријави за одбрану Југославије.

Значајно је, да се ова акција спроводи на територији целе Југославије, а да се у Србији спроведи јавно и легално, за разлику од Хрватске и Словеније, где акција веома успешно тече, али у илегали.

У нашој општини се ових дана убрзано ради на формирању Већа народног фронта, а упис добровољаца би требао да отпочне око 20. јула.

Обука добровољачких јединица би се извршила у јединицама ЈНА и Територијалне одбране, а уколико затреба, ове јединице би се добровољно активирале.

Једно за сада још увек није јасно... Да ли се одлука о раздружењу паравојних формација, донета ових дана, односи и на овај облик добровољачког организовања?

Каћуша Николић

СПС

За организованији
прихват избеглица

У једној од тачака дневног реда, чланови ОО СПС-а разговарали су и о пријему избеглица у обреновачкој општини. Повод: став социјалиста да се то у нашој средини ради стихијски, са упитањем многих страначких интереса.

Такав неорганизован рад, ван званичног општинског Штаба и Црвеног крста могао би убрзо изазвати контрасфекте, те због неизланског прихвата доћи у ситуацију да се свим избеглицама не може адекватно ваљано материјално помоћи. Стога су чланови ОО захтевали да по питању пријема избеглица став заузме и Скупштина општине, како би се у том иначе значајном послу отклонили страначки интереси и стицање поена.

И. П.

ОБРЕНОВАЧКЕ
НОВИНЕ

ОСНИВАЧ: СКУПШТИНА
ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

ИЗДАВАЧ: Дом културе и спорта „Обреновац”, директор Бранко Мишошевић

ИЗДАВАЧКИ САВЕТ: Влада Миладовић (председник), др Ратко Нековић, Новка Павличевић, Бранислав Бранковић, Тома Павловић, Анастасија Ивковић, Гордана Драгачевић, Бранислав Николић, Станиша Здравковић, Зоран Петровић, Драган Максимовић, Петар Клешевић, Зорица Петрић, Лото и Петар Лалић

РЕДАКЦИЈА: Петар Јанчић (главни и сопствени уредник), Новка Павличевић, Мијајдана Митровић, Каћуша Николић (издавачар), Весиље Небојша (ФО, оператор), Адреја и телефон редакције: Дом културе и спорта „Обреновац”, бб. Обреновац, телефон: 871-361, 871-201.

Штампа: НИГПИ „АБЦ Глас“, Владиковачка 8, Београд, телефон: 340-551.

И У ОБРЕНОВЦУ

"Коло српских сестара"

Тачно након 50 година, с краја прошлог месеца у Обреновцу је поново почело да ради Коло српских сестара које носи име Милуки Савић.

Иницијативу за формирање оне хуманитарне и добротворне организације покренуо је МО Српске народне обнове у Обреновцу, а Коло ће, како је наглашено на састанку, деловати и радити над страначки.

И. П.

ЗАЈЕДНИЧКИ ДОКУМЕНТ СВИХ (?)
ОБРЕНОВАЧКИХ ПАРТИЈАУЈЕДИЊЕНИ
У ОДБРАНИ СРПСТВА

На заједничком састанку, одржаном 30. јуна, Демократска странка, СПО, СНО, СРС, потписали су изјаву у којој се каже да у случају распада Југославије и ЈНА, послове војске преузима српска војска у оснивању. Том приликом је позвано становништво Обреновица, да на просторијама било које стране изврши пријављивање у српску војску, која преузима одбрану етничких и историјских граница Србије. И овом приликом су истакли да у

оваквом одјутном часу морамо бити сви уједињени у остваривању заједничког циља – одбране српства.

Изјаву поред поменутих партија, је потписао и народни посланик Миладин Тошић.

На иницијативу Кола српских сестара је формиран и прихватио центар за избеглице, који се налази у улици Београдског батаљона 10/а. Центар је почeo са радом већ следећег дана.

М. М.

ДИЛЕМЕ

ПОСЛАНИЧКО ПРАВО
НА ЛИЧНИ СТАВ?

• Зашто је потпис народног посланика Миладина Тошића на заједнички документ нашао на оспоравања у страници чији је члан?

Како незванично сазнајемо, неки од потписника више страначке изјаве о формирању српске војске, убрзо су се нашли на дневном реду својих матичних организација. Разлог: чињеница да су потписи уследили без консултација са базом и претходног страначког става.

О потезу народног посланика Миладина Тошића, расправљано је тако на прошлогодишњој седници Општинског одбора СПС-а. Већ у старту било је очигледно да већина чланова није заправо до краја ни упозната шта је то "њихов кандидат" потписао, а једнако спорно је било и питање да је то урадио у име социјалистичке партије или народа чији је представник у српском Парламенту.

Без обзира на договор да се без потпуних чињеница на Одбору не доносе никакви ставови, већ да то након разговора са Тошићем и увида у документацију учини Извршни одбор, у оцени овог потеза чула су се различита мишљења.

Већина је оспоравала право, па макар и под велом посланичке

заштите, потписивања такве изјаве без става странке "јер Тошић је народни посланик, али кандидован од стране социјалистичке партије".

Међутим, било је и тврдњи да је у делу чланства овакав гест национализација и подршка, имајући у виду и датум када је потписан, а неки чланови Одбора су изјавили да би то исто урадили.

Тошић је нарочито замерен сам наступ на Одбору, односно његове речи да је размишљао да ли на седницу да дође, те да се на Извршни одбор неће појавити.

Иначе, у "личној одбрани" Тошић је и пред базом поновио да је изјаву потписао као народни посланик и по сопственој савести, а сматра да је учинио добру ствар. Тим пре што је такве ставове заступа и у Скупштини Србије. Они се, по његовом мишљењу, не косе са ставовима СПС-а, јер се, ипак, ради о чину који би се догодио у случају распада Југославије и ЈНА.

И. П.

"ЗАЈЕДНИЧКА АКЦИЈА" ОБРЕНОВАЧКИХ
ПАРТИЈА

ИПАК, ПО СВОМЕ

Упис добровољаца у Српску војску – да ли га је уопште и било или свака странка има своје добровољце

У циљу заједничког деловања на заштити српског народа и одбране историјских и етничких граница Србије, крајем јуна је одржан састанак представника опозиционих странака наше општине.

На састанку, којем је присуствовао и народни посланик Миладин Тошић, формиран је Штаб за прихват избеглица и упућен апел за стварање српске војске у случају распада Југославије и Југословенске народне армије, која би имала надстраницки карактер.

Сачињен је и документ у виду изјаве са редоследом потписника, који су потписали представници опозиционих странака СПО, СНО, СРС, један члан Демократске странке у своје име и народни посланик Миладин Тошић. Изјаву није потписао представник СПС

иако је и она на списку потписника.

Ових дана, покушали смо да ујемо у траг реализације овог документа у делу који се односи на стварање српске војске, у чему нико успео. Једни од потписника су се изговарали да је десетак дана кратак рок да би се запазили резултати ове "заједничке акције". Други су, пак, остали уздржани, али нико од њих није могао да каже да ли се врши упис, где се врши, ко врши упис и да ли се изјава уопште поштује. Из разговора се могло закључити да свака странка за себе врши упис добровољаца у своју, страначку војску, изузев демократске странке која још увек признаје легитимну Југословенску армију.

К. Николић

17. ЈУЛИ 1991.

ОН

ШТА ЈЕ ТО - ПОРОДИЦА?

МОЖДА НАМ ТРЕБА МИНИСТАР - НАДЕ

У пребројавању, постројавању и наоружавању заборавило се да поред нације, постоји и породица. Како она данас живи, чиме се нада и да ли стрепи само од рата?

Бити разложан, па донекле и практичан у овим временима када су се и економија и политика злужили у борби против човека, могло би се назвати храброшћу и оптимизмом. За Мару и Војина Вулету раднике "Прве искре" такав животни став је само лични рецепт за опстанак.

Заједно готово 50 година у фабричким халама, сваки понаособ већ у другој половини свог радног века под Искриним окриљем, некако и мимо неписаног правила одолевају тешким данима баричког гиганта. За сада без уочљиве несанице, али са дневним питањем: шта ће сутра бити? Као да животну сбакодневину оно много више тишти од чињенице да су управо с почетка јула примили тек априлску плату (Мара) односно мајску аконтацију (Војин)?!

Породица Вулете је само једна од многих која је своју судбину везала за ово предузеће, али по много чему атипичан "Искрин" изданак. Још онда када је неком од скуповао чуо упозорење свог директора Башка Ко-

вачевића: "kad цури брзо ће да испури, а док капље, капље увек по мало", Војин Вулете је схватио да се са Искром не може једнако и дугорочије рачунати. Било је то, додуше, берићетно време, када је уз редовну следовала и плата "вишка", када се у ковертама доносила и вредност данашњих 100 хиљада динара, а мало ко од запослених наслућивао другачија времена. Опрез, рекоше Вулете, други их нису чули.

Профитне дане, Војин је помало другачије користио. Делом за пресечно лагодан живот, делом за неопходни "резервни фонд" који је претварао у девизни. Данас је он главни "кривац" што Вулете живе без очекиваних финансијских трзавица. Захваљујући њему, не само да недостаје хлеба, него, ето, и најстарији син ће ових дана на море. Заслужио је.

Чак и данас, када су многа правила игре измене, "рачуница" и логика су на првом месту. Чекови се потписују само онда када имају покриће, а

о кредитном задужењу се не размишља јер "неразумно је трошити унапред у тренутку када не знаш шта ће сутра бити". Како од државних, једнако се зазире и од позајмица било које врсте. Па чак и од уобичаје-

кризе Вулете опет имају "сопствени" рецепт: боље је и шест месеци на принудни одмор и "минималан" или све дотле док се предузме не престроје, него ли из дана у дан у исту неизвесност. Она се много теже

Мара и Војин Вулете

не родитељске помоћи. Наравно, ако се изузме оно одело које је леда недавно купио старијем сину за матурско вече. Али то је нешто друго, везано за осећања а не потребу.

Животна борба јесте тешка и неизвесна, али најмање су спремни да своју муку и нездовољство исказују у "првим борбеним редовима" и букачки. Зато се ваља у иначе приступним штрајкачким походима у "Првој искри" ни Војин ни Мара нису превише експонирали. "Некако имам утисак да нису на правој "производној" линији, додаје Војин. Траже се паре, али не и посао". За њега, је разумљив обрнута редослед. Кад буде послана, а од њега се не бежи, треба очекивати и редовне плате. За "једнократну" испомоћ изласку из

прихвате од нередовне исплате личних доходака.

Брита за економску сутрашњицу "живи", али и у овој породици се чешће узмиче пред политичком недоумицом. Оно прво се некако и може решити: чак и кад се девизне резерве истроше, чак и ако Искра настави да тоне, Војин ће "приватно" у физикаце, за праче хлеба ће се пронаћи.

Међутим, све он што се догађа на некој другој сцени као да измиче раличкој контроли.

На једноставно људско и родитељско питање: шта ће са свима нама бити правог одговора нема. То је област у којој се и борци и оптимисти, какви су животно Мара и Војин Вулете, једино "лоше сналазе"!!!

Новка Павличевић

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

ЈУГОСЛАВИЈА СЕ РАСПАДА ОД - ЉУБАВИ

Праузрок свих проблема је што Јужни Словени нису умели да се скрасе у старој постојбини. Тамо, иза Карпата очито неки им ћао није дао мира. И данас, после толико векова плус педесет година они и даље траже исто: једни су за овакав други за онакав мир и – ето ти рата! Међутим, и кад ратујемо не ралимо то као сав остали свет. Ми чак не можемо ни ратовати једни без других! До последњег! Ценим да је за све крича наша широка словенска лупша у којој се непрекидно сударају крајности. Или како је то лепо "исенник" реко: кад волем, волем – кад га не волем, кољем! Постоје заправо само два разлога зарал којих је пропала Југославија: љубав и друга страна логике.

Све што нам се дешава последица је велике љубави ил у вези с њом: у Словенији су паље толике жртве да би схватили да нас исти Словенени не воле, дочим је у случају Хрватске спрам Југославије навек било мало бола, мало первверзије. Веровали смо да имамо мужевну војску ал' се у дежели испоставило да је импонентна – на врху. Род љубави Јубљана – Београд на свом последњем путовању довео нам је децу уплакану, осрамоћену и у гађицама. Склела у Ђајској ради у три смиса само што Срби у Хрвatskoj гласно стављају до знања да воле своје ломове и своја гробља.

*Могуће је, баш зато што није логично, да скраћена Југославија буде прва држава која ће признати сувреношт Хрватске и Словеније. Иски чланови државног Председништва већ су порадили на томе олбijaјући да иду на Брионе. По истом члану "Марфијевог закона" по којем је Месић постао председник умируће државе. Наиме, чим је Српска влада научила за сепсисионистичке намере Хрватске својски се потрудила да блокира автоматизам избора. И господин Месић није прошао. Али чим је "лепа наша" прогласила неовисност ништа више није стајало на путу члановима државног Председништва који су јуче рекли "не", да данас кажу "да", дубоко уверени да је лотични господин проглашен стекао морално-политичку подобност. Па смо сад јединија држава која за председника има – страна! Онај што је на латинском реко: *Credo quia absurdum* ил' је Шумадинац ил динарски тип – ал' свакако ове горе лист. У духу максиме је и понапање у дежели: територијалици су толико професионално били обучени колико се Армија представила аматерски. Њени генерали као да су статијали у Формановом мјузиклу, права "деса цвећа" са топовским цевима напуњеним палмовим границима и погледа увис! Услучају војске срушен је и последњи мит (н)ковина револуције која је остварила најбољи од свих светова па смо зато децу слали у Армију да се узобиље, олрасту, да кују братство и јединство, спремају рецитале за армијска такмичења и оснивају ритам секције. Да спавају на политичкој настави, и да их науче како нас нико не сме напasti а камо ли наши! Није логично, а испало могуће, да тек скоро сазнам да војска ни једном није открыла ономиле камионе са оружјем у Хрватској, а кад је најзад поставила заседу – само те ноћи камион није пропао! Ајде! Следствено томе су и ова три месеца која ћемо живети под "налзором", ако преживимо. Уместо да их утрошимо па да се опамтимо, ми ћемо их све говори, искористити да се сви наоружамо до зуба – па у коначан обрачун, без победника.*

После сторије "Жене у Народној скупштини" у Српском парламенту војвода Шешељ је највећа атракција. С тим у вези примесено је да неки посланици већ уврелико "котрљају" р!

забележио Петар Лалић

Цвеће за Дан борца

Иако у немирним временима, поштујући слободарске традиције, скромно и минутом ћутања, обележен је 4. јули – Дан борца народа Југославије.

Традиционално, тим поводом, већа и цвеће на спомен костурницу у Парку хероја у центру града, положили су представници Гарнизона

"Бора Марковић", али и представници СК – покрета за Југославију.

Цвеће је положено и на спомен плочу првим жртвама фашизма у Посавини, стрељаним на колубарском мосту, али и на спомен обележје код Јозића колибе у Великом Пољу, на месту оснивања I посавског одреда.

К. Н.

СУДБИНА ФАБРИКЕ СОЛИДАРНОСТИ

КО РАСПРОДАЈЕ "ЈАВОР"

• Фабрика из Ивањице без сагласности СО Обреновац припремила терен за издавање под закуп погона "Јавор" приватном предузећу "Зором". Ко је и због чега испред ТЕНТ-а неовлашћено ставио потпис на спорни уговор.

Сасвим ненадано и мимо утврђеног дневног реда питање Јаворовог погона из Ивањице стигло је и на последњу седницу Већа удруженог рада СО Обреновац. Овог пута не због познатих производних и финансијских проблема, већ због "сумњивих" и "непословних" потеза руководства матичног предузећа.

Стеван Стевић, делегат из ТЕНТ-а је први званично на скupштинском заседању проговорио о Уговору који је с краја прошлог месеца (конкретно 25. јуна) Фабрика из Ивањице потписала са "Зором", приватним предузећем за народну радиност из Аранђеловца, по коме се обреновачки погон издаје у закуп приватнику са уочљивим тенденцијама продаје.

Можда реприватизација друштвених имовина и не би била тема за расправу скupштинског већа, да је не прате две "додатне" чињенице. Најпре, подatak да се ради о апсолутном обезвреживању друштвених имовина и продаји у бесцјене (делегат из ТЕНТ-а је напоменуо да је с почетка продаја вредност износила свега 270 стarih милијарди, али се после дизања прашине цена нешто увећала). И друга, за Обреновac далеко значајнија: да се ипак, ради о

погону који је пре пар година грађен и рађен удрженим средствима обреновачке привреде, конкретније највећим делом ТЕ "Никола Тесла". Стога његова даљна судбина и није

пуне сагласност на овај корак. Како се чуло, без знања генералног директора и колегијума (директор је тек накнадно обавештен) те више личи на приватну одлуку појединца. За разлику од ТЕНТ-а сагласност Скупштине је изостала (нико је званично није потписао) па остаје дилема да ли се без овог потписа Уговор може сматрати ваљаним??

Јавор – некад нада за незапослене

само тржишна ствар руководства и самоуправних органа Јавора.

Повод за расправу и одговорност по речима делегата није само Јаворова одлука, већ и чињеница да је само два дана након потписивања Уговора, од стране Термоелектране дата

Небојша Арнаутовић, секретар СО је тим поводом напоменуо да је само дан пре скupштинског заседања у просторијама СО одржан заједнички састанак о "случају Јавор" (састанак је "последица" дописа Збора ралих људи обреновачког погона који је,

узгред речено, одбио било какво издавање и продају погона), са конкретним захтевима и закључцима. Између осталог затражено је да "Термоелектрана" најхитније повуче даљу сагласност, а Раднички савет "Јавора" најкасније у року од 8 дана поништи сопствену одлуку и Уговор раскинут. Истовремено, логоворено је да се у року од 15 дана сачини комплетан извештај о раду овог погона, са могућностима и правцима даљег битисања.

Упоредо, секретар СО је информисао делегате да је од представника Јавора стигла додушне усмене потврда да је захтев СО испоштован и Уговор раскинут.

Сви предложени закључци са појмом састанак прихваћени су и на скupштинском заседању, са додатним: да без обзира на коначан исход сви кривци за покушај (или пак распродажу) друштвене имовине положе рачуне и одговорност сваког понаособ истера до краја. Било је чак и предлога да се преко народних посланика ово питање, или и питање "свих јавора", нађе пред Народном скupшином.

Тим пре што се по делегатском мишљењу овог пута не ради о било каквом пословном нити тржишном потезу, већ о, до краја, сумњивим и спорим економским махинацијама?!

Новка Павличевић

СПО И ДС ОДУСТАЛЕ ОД ДАЉИХ АКТИВНОСТИ ЗА ЗАТВАРАЊЕ ФАБРИКЕ ТДИ

"ИОНАКО, НИКАД НЕЋЕ ПРОРАДИТИ"

ТДИ добио нову дозволу за пробни рад од шест месеци. "Зелени" се уздају у реч стручњака и науке.

Група за притисак опозиционих партија Обреновац је упутила влади Републике Србије, захтев о трајној забрани рада ТДИ-а "Базне хемије" у Баричу, марта месеца ове године. Рок за његово испуњење је истекао још првога јула.

Влада захтев није разматрала већ

је упутила допис општини Обреновац, да у оквиру својих надлежности преузме одговорајуће мере и активности за обезбеђење услова за безбедан рад овог предузећа са аспекта заштите становништва и животне средине". Општина је, пак, онемогућена да да било какво мишљење,

најпре јер за то није стручна, а кочије и чињеница да је Република издавањем дозволе за пробни рад ТДИ-а, преузела искључиву надлежност за даљу судбину "Базне хемије".

У захтеву је посебно наглашено "да уколико до тог датума одлука не буде донешена" потписници ће орга-

та "Опстанак", мисли да је потребно препустити задатак најпозиванијим стручњацима из ове области. Тако би се за сва времена отклонила хамлетовска дилема: "Да ли у комшију спава еколошка бомба или је тај страх код људи неоправдан".

ТДИ је управо у време оваквог политичког расположења добио "нову" дозволу за пробни рад, у трајању

ДРУШТВЕНО ПОЛИТИЧКО ВЕЋЕ

"КОМУНАЛАЦ"
НА ПОПРАВНОМ

Јавно комунално тешко се прилагођава на нови статус државног предузећа али због тога не би требало "скидати главе".

Јавно комунално предузеће, које је пре два месеца постало државно под "патронатом" Скупштине општине као оснивача, још увек се тешко привикава на изменjen статус па отуди варнице на седници ОПВ скupштине општине везано за извештај о раду овог предузећа у прошлому и првом половини ове године, на седници ДПВ Скупштине Општине, одржаној ових дана.

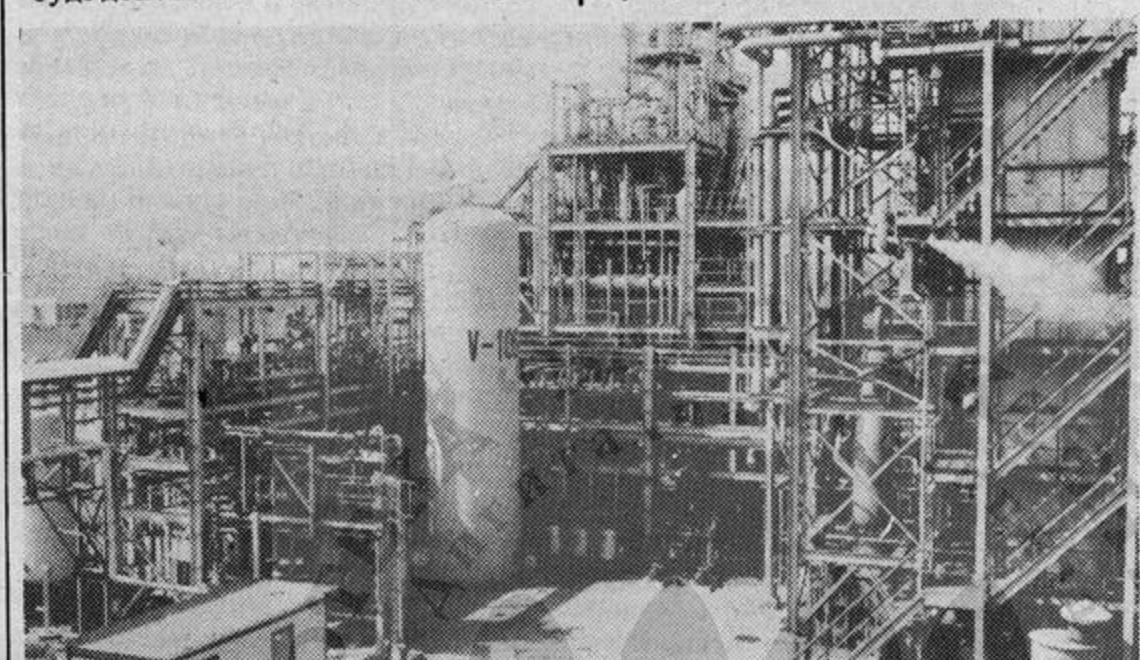
Поред примедби на рад Јавног комуналног, изнети су и проблеми у раду Управног одбора, који се односе на доношење незаконитих одлука, не спровођењу донетих, до онемогућавања рада члановима Одбора представника Скупштине као оснивача.

С обзиром на озбиљност проблема у Јавном комуналном, делегати Друштвено политичког већа нашли су се у дилеми:... смена или привремене мере, уколико је то уопште могуће у државном предузећу или одредити рок за "поправни".

Делегати ДПВ су донели закључак да се директору и Управном одбору да још једна шанса уз обавезу да се у року од 15 дана одржи заједнички састанак Управног и надзорног одбора, на којем би се разрешили проблеми. У противном, следе привремене мере.

Изгледа да се једно смело с ума... Да се у државном предузећу не могу завести привремене мере и да су ингеренције оснивача неограничене.

Кашућа Николић

низовати јавне акције, које би имале карактер претње грађанској непослушношћу. Међутим иницијатор ове групе, Општински одбор СПО-а сматра да нема сврхе инсистирати, јер и без тога погон ТДИ-а, неће радићи, због застареле технологије, недостатка новца за набавку сировина итд.

Исто мишљење о разлогу даље неангажованости има и следећи потписник, Општински одбор Демократске странке. Једино, Удружење за очување природних услова живо-

да шест месеци. То време жељи искористити да докаже тврђу о високој профитабилности и продуктивности производње. Ништа нису препустили случају, нема импровизације. Тврде да је овде запослена веома стручна екипа, тако да је отклоњења бојазан од било какве експесне ситуације.

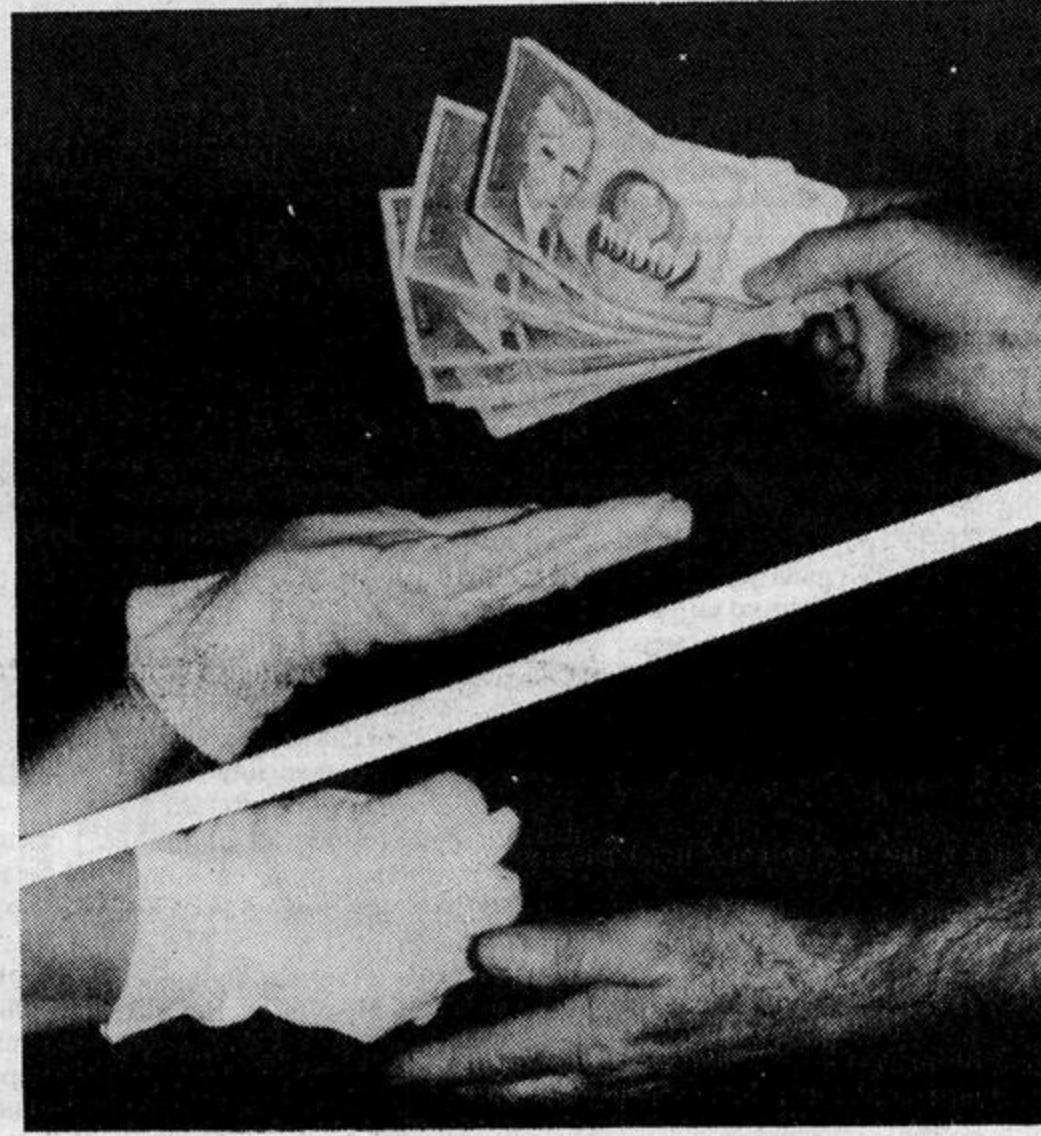
Уверења која су дата, нису нова, она се понављају већ тринаест година. Довољан разлог за даље стрење.

М. М.

ПРЕКО 5000 ОБРЕНОВЧАНА ЧЕКА КРЕДИТЕ, ЉУТИ СЕ И ПРЕТИ

СВЕ НАШЕ "ВИКТОРИЈЕ"

• Очигда да на примеру бескаматног кредитирања обе стране имају исти циљ: што пре, без великих улагања и ризика до велике зараде. Систем "ко ће кога да зезне" одраз је хазардне ситуације у којој се налазимо и вере да ћете баш ви имати срећу.

Мало је недостајало па да приватно предузеће за давање бескаматних кредита "Капетани", власништво Љубице Петровића, само пар месеци након отварања прекине са радом. Разлог: незадовољство клијената "кредитним темпом", те су пре десетак дана и на званичном састанку са газdom у забрињавајућем броју затражили раскид Уговора и повраћај средстава. Уз нимало пријатне претње насиљем, одузимањем имовине (незванично сазнајмо да је до тога и дошло) и слично.

Обреновачки "Викторијакомерц" је за сада избегнут, "Капетани" званично и даље ради (долупше са знатно умањеним бројем клијената), али све то што се у последње време дођа око и мимо најпопуларнијег кредитног изума, заврећује пажњу

не само средстава информисања већ и неких, надлежнијих органа.

У неколико регистрованих предузећа за ову намену (Капетани, Сорона trade, ПЕП траде, Солидарност), тренутно је око 5000 Обреновчана укључено у лнац среће. У немогућности да до недостајућих средстава стигну далеко неповољнијим банкарским услугама, све више и чешће се окрећу примамљивим приватним. Без јасније рачунине и гаранције, једини мамац су бескаматна понуда и најчешће усмена обећања о роковима исплате.

Не располажемо тачно подацима колико је њих до сада паре добило, али ако се као почетни показатељ узме успешност две фирмe: "Солидарности" и "Капетанија", јасно је да

Државно јавно комунално предузеће "Обреновац", Обреновац, на основу Одлуке Управног одбора од 20.06.1991. године, расписује

ЈАВНУ ЛИЦИТАЦИЈУ

ради продаје старијих и отписаних возила овог Предузећа, и то:

1. "Застава 850 АТ" произведена 1981. године утврђује се почетна цена од Динара 10.000,00
 2. Погребно возило марке ВОЛГА, произведено 1981 – утврђује се почетна цена од Динара 40.000,00
 3. Погребно возило, марке ВОЛГА произведено 1977. године – утврђује се почетна цена од Динара 35.000,00
 4. Возила су линијарна на Трговинском центру у Обреновцу ул. М. Вукосављевића 3/1 и могу се разгледати сваким даном од 7,00 – 15,00 часова.
 5. Право на лицитацију имају сва правна и физичка лица.
- Лицитација ће се одржати 25. јула 1991. године, у просторијама ДЈКП "Обреновац", Обреновац, са почетком у 10,00 часова.

УПРАВНИ ОДБОР
ДЈКП "ОБРЕНОВАЦ" ОБРЕНОВАЦ
ПРЕДСЕДНИК
Драган Јовановић

све не иде према обећањима и договореним роковима.

Тако је на пример, Милivoје Бајић, власник "Солидарности" за два месеца испунио једва 77 кредитних захтева, а на списку је чак 1400 заинтересованих. Код "Капетаније" је тај процењен нешто виши (али су и кредитне понуде нешто ниže), те је у овом предузећу до сада испуњено преко 30 одсто уговорних обавеза. Овако успореним темпом незадовољни су у првом реду клијенти, али и власници, који су у посао ушли са много повољнијим пропенама.

Ако се тражи главни кривиц очите непословности кредитног предузећа, опет постоје различита виђења.

На једној страни, међу грађанима прича се о машинацијама са народним парома, о томе да се удружене српства уступају "приоритетно" пријатељима, рођацима, па чак временом орочавају на банкарским рачунима. Ђорђо Ивић, клијент "Солидарности" има и додатне примедбе: "Незадовољан сам "нелојалном конкуренцијом" у "Солидарности". У првом реду фаворизовање оних који предузећу обезбеђују нове клијенте и на тај начин стичу потребне бодове за кредит":

На другој, у одбране своје пословности газде су искључиве: кривица је у непоштовању уговорних обавеза, најпре кроз нередовно пристизање потребних средстава а потом и, због нестручности, безразложног кидана ланца.

Овакве тврђње бране се и конкретним подацима. У предузећу "Солидарност" свега 30 одсто редовно измирује своје уговорне обавезе, а њих тридесетак је одустало. Код "Капетаније", чак 214 оних којима су кредити одобрени не исплаћује на време своју рату. А то је "главни извор" даљег рада и редовније исплате. Једни начин да се од таквих средстава ипак извуку јесте утужење, а јасно је колико судски процеси трају и када се на тај начин паре слиле.

Интересантно је сигурно да и међу незадовољним клијентима има оних који слично резонују. Тако Божидар Младеновић, (још увек на списку "Капетанија") каже: беспотребно је дизати толику прашину. Кривица је добром делом међу нама јер се уговорних обавеза лако одрочимо, а већина га ваљано није ни прочитала. Из таквог незнაња управо су се многи проблеми и изродили.

Са којим мотивима се обострано у овакав један посао уопште и кренуло, више је него јасно. На једној страни очекивана лака зарада (процењен од провизије је довољан за добар profit, слажу се и неки власници), без крупнијег сопственог улагања и опаснијег ризика. На другој, најко најповољнији начин (за грађане) да до паре стигну. Додуше, приватници једнако тврде да бар до сада нису осетили сласт пословности, да због нередовног прилива често у кредитне исплате улеђу и сопственим средствима. Милivoје Бајић каже да је за два месеца интровернио са сопствених 600 милијарди, а Љубиша Петровић образлаže да је исплатио око 16 000 старих милијарди кредита, док је прилив средстава износио нешто преко 13 000. Зато ваљда власник "Со-

лидарности" и каже: да сам знаю да ће овако бити у посао не бих ни улазио.

Очигледно је и то да су обе стране од заједничког улагања далеко више очекивале. Бар у почетку о могућим последицама и пословним заврзлама није се довољно водило рачуна, те је и редослед ствари разумљив. Јасно је и то да у овом посау не постоји баш никаква заштита од инфлације. Многи клијенти након неколико месеци чекања добију у великој мери обезврежена кредитна средства али истовремено враћају исто тако обезбрсјену рату. Власници опет додају да је битка са инфлацијом искључиво у рукама клијената, односно њиховој способности да благовремено уплате и учешће и кредитне рате.

Тешко је при овако затеченом стању, а у већини предузећа оно је слично, уопште и прогнозирати може ли се и како започети посао истерати до краја. Додуше, власник "Капетанија" је предочио да би последњи кредит могао исплатити најкасније за шест месеци, али под условом да нико више не затражи повраћај средстава нити ланац преносе. Питање је хоће ли сви клијенти имати довољно стрпљења за "нове" рокове?

Са толико обостраних аргумента још увек недостаје "научни" одговор на питање: да ли се збила ради о типичном примеру заузимања и превари народа, или само о људима који су вешто покушали да профитирају, али и на корист грађана. Не треба у оцени свега сметнути с ума и другу чињеницу: ипак се ради о добровољном уговорном односу, не само када су у питању обавезе, него и могуће последице.

Новка Пајчићевић
Мирјана Манић

ОНИХ БЕЗ СТАНА ЈЕ ОКО?

ГАРСОЊЕРЕ ЗА – ДУХОВЕ

• Ко су корисници 30 празних станова?

• Стан под кључем 10 година.

На подручју Обреновца је 4.500 станова у друштвеном власништву, али и преко 30 слободних, нераспоређених станова(?)

Стан у улици Њосавских Норвежана 11. извесног К.В. као носиоца стварског права, наменски се не користи пуне три године. Из незваничних извора сазнали смо да поменути живи са породицом у Београду, да стан зврји празан, мада опомене о неплаћеним рачунима и даље пристижу на име "носиоца" стварског права, разуме се.

Сличан пример односи се на стан у ул. Боре Ђајића 5. Корисник тог стана Р. М., иначе запослен у ТЕИТ-у није користио исти, веровали или не пуну десетину, а за то време живео је у приватној кући у Шапцу. Наши репортери открили су у ул. Р. Ранковића слободна 3 стана, у "Б. Марковића" – 2, "М. Миловановића" – 3, "В. Мишић" – 7, "М. Тита" – 5, "В. Каракића" – 7, "М. Манића" – 2, "В. Аксентијевића" – 2, "Б. Ђирића" – , Барич – Колонија – 3 стана. Пајевски број станова припада ТЕИТ-у,

С. Џ.

НАШИ РЕПОРТЕРИ У БОРОВУ СЕЛУ

СУТРАДАН ЈЕ ЗАПУЦАЛО

Један релативно миран дан није дао преварити одбрану Борово Села – предстоји још једна тешка ноћ на положајима и барикадама

До оне леве обале Дунава, било је једноставно... Нови Сад, Бачка Топола, Бач. Све су то места која су већ месецима једнако са избеглицама и уз избеглице, а опет она стара, препознатљива. Чак ни Вајска, овданини хроничар српских страдања, није одисала другачијим животом. Чујемо Драгана Ђелогрића, војника страдао у оном другом безнађу,

дозволом?". И почетна професионална поука: овде постоји "газда" и правила игре. Зарад "друге обале" вадија нам се њима приклонити.

Ту на обали срећемо "наше"... Милица Драгојловић, старешина Кола српских сестара, Славко Нешковић из Српског четничког покрета. Није им ово први пут, до Вајске су и претходне ноћи. Умор се ипак не

не причамо"... Други, већ други пут исто неповеренje. Откуда и зашто, па исти смо народ. У трену, сетих се неких других речи, на другом месту: "Србија нам је окренула леђа"...

Неколицина, рекла бих људи са барикада, спремнија на разговоре... Приче о животу и из живота. Свака за себе, а опет обожене заједничком муком, па и крвљу. У глави ми мисао, како се о сопственим страдањима може без грча, без суза. Гледам им у очи, по лицу, има ли бар на њима и у њима трагова и чијих? Кажу, свака од тих глава је преко Дунава вредна и по неколико хиљада марака. Дично, па чак и са осмехом. Одједном чудан предлог: објавите у тим вашим новинама – мењам кола за један добар пингито. Није то шала, већ иронија, живота и судбине. И основна људска потреба, тамо преко.

Изрони скела. Крцата је, тридесетак возила и скоро десет пута више људи. Неки ће овамо на кратко, други ка новом уточишту. На једној страни одјесну смех петнаестогодишњака, "рат" им није украо право на младост... Жена са дететом од неколико месеци покушава да сакрије сузе. Одједном, падаше ми на ум речи још једног српског "смигранта" Јована Рашиковића: навикавање на заборављање зла, превиђа зло заборављања. Може ли она, и оне иза ње, могу ли њих 20 000 сада у Србији уопште заборавити.

У пратњи људи из обалског обезбеђења крећемо. У неизвесност, у сам центар најновије српске историје. Док нам уписују имена и разлог пута, један од пратилаца ми је "за петама". Каже, предострожности ради. Зна он такве младе, симпатичне, а после су чудачине. Покушавам да схватим његово упозорење, овде се тако мора.

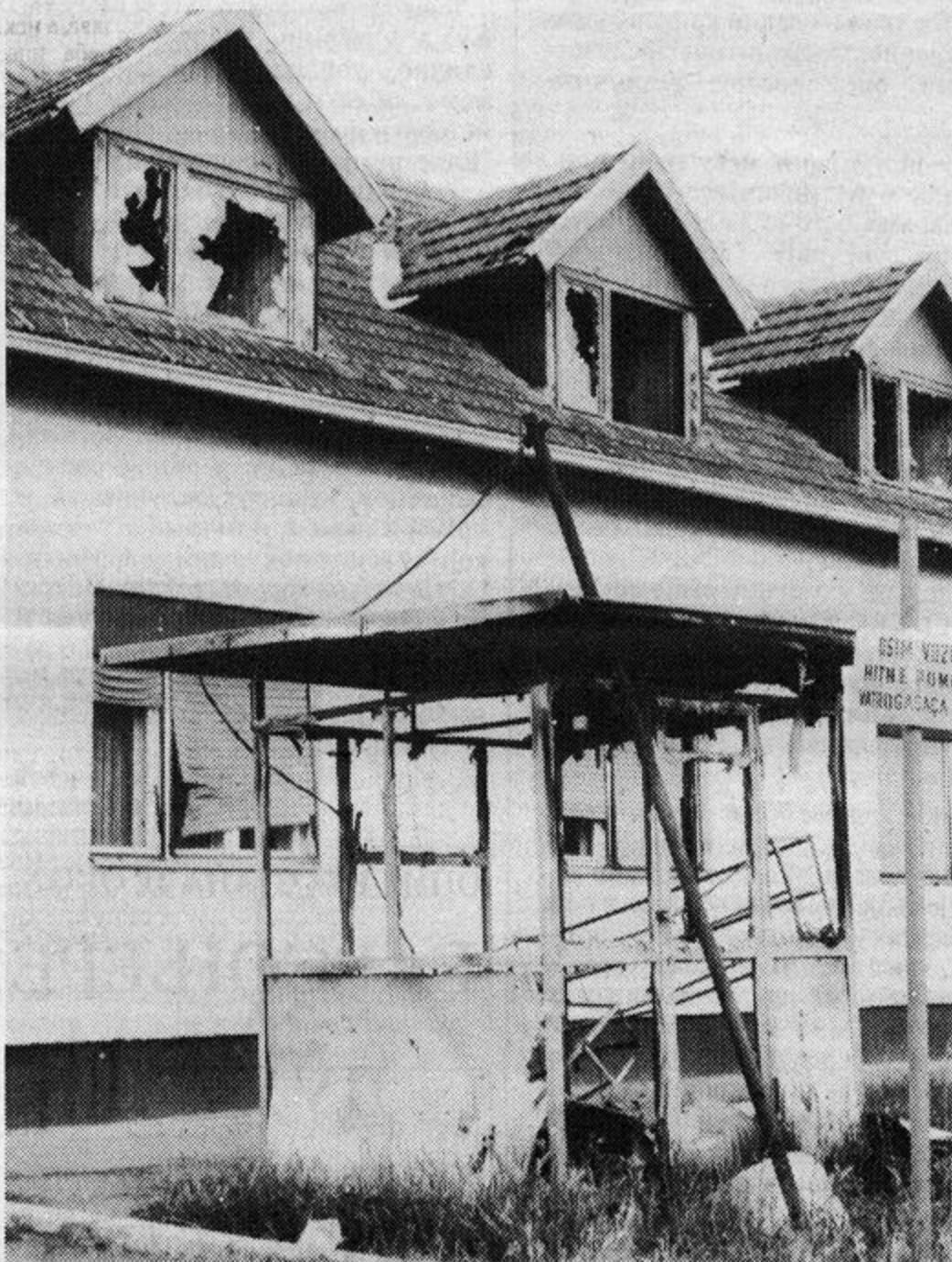
Преда мном искрсну једно бледо лице, руке чврсто стиснуте. Жена мојих година, а исти нам је циљ – она друга обала. Зато кренућ: "да ли овако сваког дана"? Изненада оштар поглед и оштрина у речима "шта ви хоћете од нас"? Кратко, да пишемо... "О чему? Копати по нашој муци"? У часу схватих, бол треба поштовати. Они ненавикнути да га са било ким деле...

Окренућ главу ка Дунаву, са питањем: на шта ли ће све ово изаћи? Као полуехо чујем део разговора... "мој комишија Хрват ме пре неки дан пита, могу ли ја овде остати. Ту сам са вами свикао". Није ли то реч о нади, макар и искрчавој?

До Борова Села више од пола сата... Некада прођу за трен, некада су као вечност. Чујем, ономал су противградним гранатама по скели. На срећу, безуспешно. Докле?

На пристаништу, опет свет. Опет са различitim намерама и поводима. Пажњу ми привуче забачена удица, и, изненадна радост: живот је још увек на њиховој страни.

Пођојсмо ка центру, типичним славонским сокацима. Затече ме раскош, оком видљиво богатство. Свака друга кућа на спрат, једнако уређене. На некима трагови окршаја. Руже тек замирисале, ни барут им не смета. На улици заробљени ландровери из мајског сукоба

"Сећање на 2. мај"

Снимак: Небојши Весић

у Словенији, јуче је ту сахрањен. Размишљам, једнако је могао и преко Дунава, само би онда отац и мајка лакше схватили: зашто?

Место "Жива", за сада главно пристаниште оних с преке стране и једини пут у мир и спокој, на први поглед више туристичко него ли страдалничко. На самој обали разапет шатор, аутобус београдске регистрације "чами" у хладу. У пријајку неки непознати људи, загледани у реку, опасну густом шумом. Питам се зашто тако упорно и тако уочљиво. Тек касније схватих, већина их је из Борова Села, чекају рођене, или пак повратак. У шта? Са којом судбином?

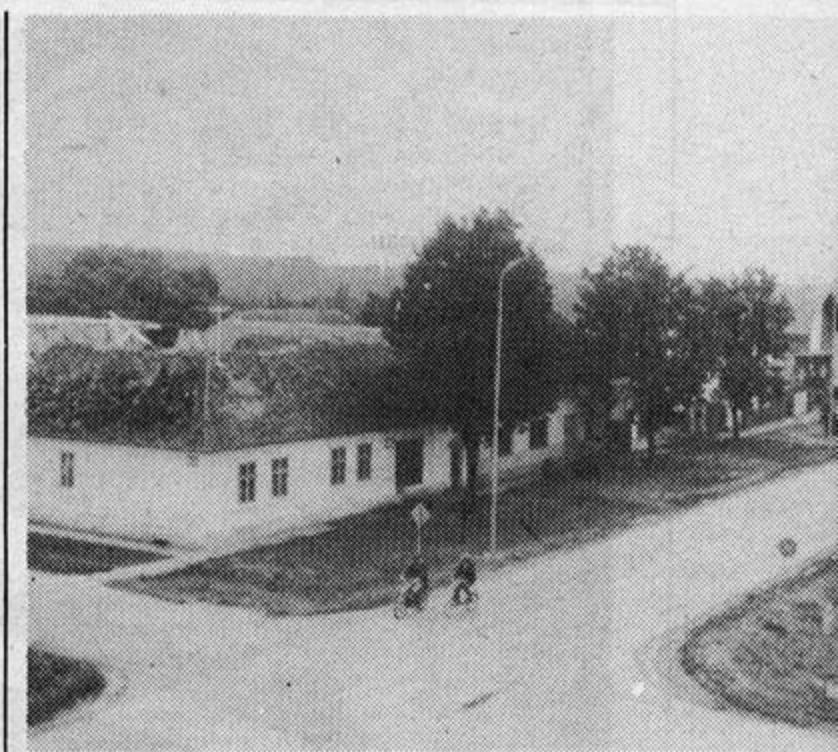
Дунав се распостира по славонској равници, миран је, ни аласа ни лађара. А ипак страх и нада. Толико је противуречности у свакој капи ћоде. Схватио је то и наш фотопортрет и апарат је већ у руци. Први професионални корак и први неспоразум са "овдашњима"... Какво снимање, за кога снимање, са чијом

показује, ништа сем жеље да се посао обави.

Са људима из обалске страже покушавам да успоставимо контакт. Пријазни су, спремни на разговор, али ништа званично, ништа опипљиво... "Сви би ви да извештавате са ове стране. Прећите преко па се уверите"! У шта, запитах се. У страдање, у борбу за голоруки живот? Зашто нам је вера у све под сумњом. Или је можда у оваквим условима и то дозвољено.

Изазов превелик, а одлука паде за трен: илемо на скелу! Тек касније, много касније у мени питање, да сам имала времена и избора да ли би се и страх јавио?

Већ сат, два чекамо скелу. У госте "нам" стиже и београдска телевизија. Хоће и они репортажу. Прилазе гомили загледаној у Дунав, нешто разговарају. Зар је опрезност попустила, зар су постали отворенији. Жена је таман заустила, кад мушки глас као опомена, упозорење: "Је су ли нам рекли да сувише

Борово Село, привидан мир

(СНИМИО: НЕБОЈШИ ВЕСИЋ)

тижеље дакако по ће и до "своје" ист већ дојадила.

Скоро ће 19. ч тренутак да се са с Ваља нам пожурити невизу, без страха Свраћам у облизи чашу воде. У њему колико их у селу јо и срачан дочек: га сок? ... Тамо, тамо на стрепња, и страх селу, се колико то живети.

На скели без пре подневне гужве. С Довољно временена. била глатка површ ко тражим у њој плавнетило и лепо на неким другим

Одједном паде м и нека, исти тај Ду лометара даље, Да лета. Ко би рекао толико година ског моста ова рѣка за са мојима, и неки тако рођенима. Је лашњикови кр.ви

Приближавамо следњи поглед на пану сунцем. "Бо рескох и истовремено што ми је дозвољено ужијивања. "Јесте, до м ко зна да ли ће наше?

Као одговор, г "бие, биће, уско младић мирно пр одлучно закорачи

Сутрадан је запу

ЗАБРЕЖЈЕ

У Забрежје је 4. јула стигла прва група избеглица из Хрватске. Организација пријема и распореда једанаест пристиглих породица са око 30 лица, не може се рећи да је задовољавајућа без обзира на добар одзив житеља Забрежја.

Они који су задужени за овај посао ни су били обавештени о времену доласка аутобуса, ни о броју избеглица, тако да је двадесетак житеља села чекало око шест

Зашто су

сати испред забрежја да би се потом рази поноћи аутобус је ст лицине чланова опо "Кола српских сеста Месне заједнице и ж за организацију сме дино компетентан овом часу нико не мишља о "скупљању

”НЕМА ВИШЕ КОМПРОМИСА”

- “Или овде неће бити ни једног усташе или нас неће бити”
- МУП-овци држе у затворима људе чија је једина ”грешка у генетском коду” – зато што су Срби

У Борово Селу време и догађаји се броје пре и после 2. маја. Пшенична поља су подељена на ”наша” и ”њихова”. У ”њихово” рачунају и парцелу у саставу ВУ-ПИК-а одакле су надирали МУП-овци, а данас је забрањена зона коју контролише војска. Другог маја у том житу било је највише мртвих редарственика. Ноћ у Борово Селу без пушњаве се не рачуна, није је ни било. У Борово Селу нема човека који се не боји јер то не би било нормално али су у предности јер се друга страна плаши виши и то отворено показује. У ратним условима у којима се овде живи друга страна је у ”предности” само у једном у мржњи: ”Ми не можемо толико да мрзимо колико они нас”, каже Стево Богић, председник Месне заједнице, Општинског одбора СДС и портпарол за штампу, остало је – конспирација. До 2. маја био је домаћин, 40 јутара земље, диплома Више пољопривредне школе, ожењен и 30 година. Данас је више од тога: мушка глава, а најбогатије куће су оне са највише синова. Овде се нико не игра рата већ – ратује. Да ли се то најбоље види с друге обале?

ке и расплета. Време не иде на руку ни нама ни њима. Колико они добију помоћ из иностранства толико ми из Србије. Ми смо нашу дешу послали у Србију, лакше се бориш ако знаш да су ту деца сигурна. Где ће они њихову? Или ће можда и они своју дешу у Србију – ми смо такав народ.

Да ли ћете моћи сами?

За сада: да. Нема добровољца у Борово Селу, тамо су где су потребнији, у селима са мешовитим становништвом. Њима је данас најтеже.

Зар је Борово Село етнички чисто?

Било је око 3 одсто Хрвата или највећи део морао је да оде, они који су остали с нама су свако вече на барикадама, на линији фронта. Можете с њима разговарати, ако ходите.

Тамо, у кафани на зиду само постер Војводе Шешиља?

Да сте допли претпостави да ће се Титов портрет. Ми томе не придајemo значај и не треба да збуњује. Страначка прегађања овде нам нису потребна. Упорно, а изгледа узалудно поручујемо, дајте прво да станемо ногом на границу, да ви споставимо границе Србије, не ове да-

Стево Богић, (у средини) у разговору са репортером ”Осмице” и уредником Обреновачких новина
(СНИМКА: НЕБОЈША ВЕСИЋ)

Не! Београдска телевизија још увек тактизира. Гора је одон од пре 9. марта. Зашто, не знам али знаће се ускоро. Новосадска је коректна, од штампе једино дневник и ”Отаџбину” понекад преће скелом.

Верује ли још нико у могућност ”суживота”?

Виши нико. Овде су људи 2. маја седели на тераси, читали новине и пили пиво када су упали редарственици и отворили ватру на све живо. Било је довољно само пет минута да организујемо одбрану. Допло их је око 2.000 а вратили се са 150 мање, мислим да је још неко остао у житу. Нема више компромиса, или овде неће бити ни једног усташе или нас неће бити. Ово је Србија. Доказ је очева крштеница у којој пише да је рођен у Срему, у мојој пиши ”у Хрватској”. За десетак дана мора све да се расчисти, почини у треници коначне одлу-

капње срамотне, па онда нек се воде стратичке битке. Иначе, ми смо сви овде припадници једне стране: СДС али смо свесни да владајућа партија у Србији има моћ, оружје, а опозиција људе.

Да ли је долазио министар Цвијан?

Није, а не би имао ни шта лепо рећи, ни понудити. Али зато Брани Пritchевић свака част.

Где је тренутно командант села?

На терену!

Имате ли заробљеника?

Тренутно не. Наших у њиховим затворима још има. Тамо су само због ”грешке у генетском коду” – зато што су Срби. Крваво их муче, забијају им игле под koste, току по гениталијама, масакрирају. Ноћас су упали у станове у Борово и претукли двојину директора ”Борова”. Јутрос смо их пребацили скелом у војвођанску болницу.

Војска?

Ту је, али их је мало.

Како је организована одбрана?

Цело село и посебна јединица, од најбољих, најспособнијих, посебно обучена, са специјалним возилима и наоружањем. Кад затреба и другима пристиже помоћ. Рат је, новинари.

Тог дана силазећи према скели у село је ушао МУП-ов човек. Пустили су га да направи два круга мотором кроз село, код трећег су га ухватили. Тог истог дана почело је инсталирање опреме за Српски радио за Славонију, Барању и Западни Срем.

Г. Ж.

Чекали?

Зато још није сачињен списак лица пристиглих из Борова Села и Вршедина као ни имена оних код којих су смештени. Да се ситуација не би поновила приликом долaska нових група одлучено је да се формира прихvatiliшte за избеглице у школи ”Посавски партизани” у Обреновцу и да се организација смештaja одвија преко Црвеног крста.

Г. Ж.

Петар Латић

СВЕДОЧЕЊА

ПОБЕГЛИ ОД ”ДЕМОКРАТИЈЕ”

У временима као што су ова, када нијмо сигурни да ли ће већ у следећем тренутку наши очеви и браћа бити позвани да носе пушке, бранећи мир, стижу нам људи којима је мир већ отет и чији су најмилији остали да оружјем бране истину и напуштена огњишта. Све је више избеглица, Срба из Хрватске који се, приморани да напусте своје домове, обрађују за помоћ матици Србији. Са собом носе горчину, тугу причајући о ”слободи” хрватске демократије од које су морали побегти.

– Тамо је рат, пуша се и на улице се не излази. Већ више од 6 месеци не спавамо и стрељамо – прича М.А. из српског села Палаче код Осијека. Жене и деца избегли су у Србију, а мушкарци, способни да носе пушку, остали у оближњем Тенују придруžујући се бранитељима. О данима који су претходили ексодусу М.А. чија су два сина остала да брана нападнута српска села, каже:

– ХДЗ-овци су се наоружали прво тајно, а онда су слободно, јавно. Из суседног, хрватског села ноћу су опкољавали куће на крају наше села, псовали Србе и претили. Моја пријатељка која живи сама, целе ноћи је непомично стајала у ходнику да је не би чули наоружани МУП-овци у ње-

ном дворишту. Моју кућу су више пута изрешетали мештима. Лежала сам на поду, с дечком. Мушкарци су били на својим местима.

Следећег дана дошла је војска позивљења од тада још живог, села Палаче. Настало је затишје. Увече поново пуштила Србија. Син је дошао и рекао ми да морамо ићи. Имала сам спремљено оно најужније. Синове нисам хтеда оставити, а морала сам да не би и о мени бринули. Свуда се пуша, а ја тешко добијам вести од њих.

Драган И. је напустио родни Осијек са породицом, женом и двоје деце.

– Покушао сам да прођем аутом загребачке регистрације, али су ме МУП-овци зауставили и упозорили да се вратим јер је ми, по њима, напред заклати четници. Они се једино њих боje. Имам пријатеље Хрвате који спуштају главу јер не смеју, у својој демократији, да ми се јаве, а иски и не жеље јер сам Србин. Треба, ипак, надам се, једном опет живети са њима.

– Добро нам је овде, каже, али ја се морам вратити да брамим своје постојање, да српска деца не беже кроз шуме из својих дома.

Д. Д.

Како се осмећнути новорођенчу?

Породица Иванчићевић из Славонског Бода, 6. јула је стигла у Обреновац, аутопутем Загреб – Београд. Муповци су их заустављали и детаљно претресали. Сада су на сигурном и не страхују. Имају кућу са плацем, која је често била изложена месима и нападима. Син Зоран је радио ”преко задруге” у шуми, а снаха Санја у фирми Ориолик. Сада је на породиљском и за месец дана би требало да се породи. ”Шта ћу када се породи, од чега ћемо да живимо, од чега ћу да купујем дечи храну, млеко и пелене. Ми немамо толиких представа, нико од нас не ради. Хтелисмо да продамо кућу, али нико неће да је купи. Страхујем да родим ово дете, шта да му

пружим, да ли ћу му се осмећнути када га видим. Шта ће бити са нама не знам и страхујем, каже мајка Јула.

Гавриловић Милица из Вуковара, мајка троје мале деце, 20. јуна аутобусом је стигла у Обреновац. Радила је у ”Вутеку” у Вуковару као конфекционар. Супруг јој је радио у фирмама ”Иво Маринковић” као техничар, али је премештен у Бели Манастир као трговац. Јер директор фирмe је био хрватске националности, па је расплалагао са запосленим као да су његово власништво. Милица се чула са мужем само 20. јуна када је стигла јер су везе слабе и у прекиду.

Ј. П.

ВАЈСКА-ПРИХВАТНИ ЦЕНТАР

ВАЈСКА – ПУТ ДО ПРИВРЕМЕНОГ ДОМА

Прихvatni центar изванредно функционише 24 сата дневно

У ОШ ”Алекса Шантић” у Вајској, главном пријемном пункту за пријем Срба из Хрватске, без уобичајене животи... У само предвечерје пар њих, углавном осамнаестогодишњака, упутили се пут Апатина. Обреновачки аутобус, са њих двадесетак, спреман за полазак...

Само тога дана, кроз овај сабирни центар прошло је 108 избеглица... То је како отприлике просечна дневна квота.

У почетку их је (Центар је кренуо са акцијом 4. маја) било више од 150 до 200 дневно, а онда период затишија. Последњих дана опет навиру. Најмасовнији прелазак, забележен је 30. јуна када је у Центру евидентирано чак 574-оро.

На првом уточишту, ту у основној школи, сваком се пружа колико се може. Топла реч, по који сендвич, чашица сокса или кафа. А онда на ”главно” путешествије, до коначних одредишта.

Према речима људим који ради у Центру (углавном активисти Цивилне заштите и Црвеног крста), заинтересованост и жеља становника у готово свим крајевима Србије да приме избеглице је очита. Увек је више понуда него ли оних који дом траже. Стога се распоред и прави уз сарадњу са општинским организацијама Црвеног крста, или пак Штабовима цивилне заштите...

И тако, и дану и ноћу... Двадесет четири сата се дежура, нека, ако затреба. Никада се уосталом не зна када ће чамац запловити...

Н. Павличевић

375 ЗАХТЕВА ЗА ВРАЋАЊЕ БЕСПРАВНО ОДУЗЕТО ЗЕМЉЕ

ДВЕ ТРЕЋИНЕ ТРАЖИ ПАРЕ

• Око седамдесет одсто наследника спремно да уновчи дедовину • Крајем јула – прва решења.

У ове топле јулске дане сем о жетви, сељаци најчешће разговарају о враћању земље.

До 2. јула, Комисији за повраћај бесправно одузете земље поднето је 375 захтева. Највише их је стигло из Ушића (44), Грабовица (40), а најмање из Мале Моштанице и Рвата по 1. Укупна површина која се потражује на основу ових захтева је преко 2.700 ха.

Међутим велики проблем представља прикупљање документације о конфискованом земљишту јер је делимично уништена у великој поплави 1971. године. Нови катастарски бројеви парцела

након премера извршеног 1965. године, такође отежавају посао, као и појава да се не поклапају површине појединачних парцела са својевремено издатим решењима. До сада је прегледано преко 50 одсто захтева. Закон је оставио широку могућност договора међу странкама, тако да неће бити проблема уколико неко не жели земљу већ новчану накнаду, а таквих је више (око 70 одсто).

Ипак, на највећој малији је ПКБ "Драган Марковић". Практично њему ће бити "одузет" сваки други хектар и враћен бившим власници-

ма. Међутим, Закон није предвидео надокнаду огромних средстава која су уложена у мелиорацију, аронацију и остале мере које су спроведене, а којима је знатно побољшан квалитет земље. Посебан проблем представља парцелисање крупних поседа код којих ће бити неопходна изградња путева приликом поделе новим власницима. За те геотехничке радове новачније обезбеђен. Још увек се ништа не зна ни о могућности добијања крелита за исплату средстава онима који желе новчану накнаду уместо земље, па ће вероватно и Комбинат бити принуђен да прекине кредитирање својих коопераната.

Без обзира на проблеме који их очекују (300–400 радника ће постати технолошки вишак) ПКБ "Драган Марковић" ће испунити своју законску обавезу, па једини апелују на дисциплину и сарадњу будућих власника. Закон је ту, комисије непрекидно раде, те се већ у току ове недеље очекују прва рочишта са новим власницима, а потом и прва решења.

Тиме ће бити исправљена дугогодишња неправда напета сељачима и дата могућност да на својој ледовини већ ујесен заору прве бразде.

В. И.

ПРИВАТНИК ОЖИВЉАВА ЗАБРЕЖЈЕ

Приватно трговинско предузеће "Боги" основано је пре два месеца и његовом оснивању претходиле су три продаваџице прехрамбене robe и подрум птића. Ово предузеће има укупно десет запослених у сталном радном односу.

У разговору са једним радником сазнали смо да је по струци

ВШС текстилног смера и да је напустио радио место руководиоца у једној текстилној фабрици због никог личног дохотка и запослио се овде у "Богију".

Власник Боголуб Крсмановић намерава да ускоро отвори ресторан у центру Забрежја.

Р. С.

ВЕЋЕ МЕСНИХ ЗАЈЕДНИЦА

МУКЕ СА КВОРУМОМ

Седница у наставцима почела је 10. јула, а завршена 11. јула. Разлог – муке са квorumом. Председавајући, Мирко Кнежевић, је обавестио присуству делегате да су потребна још три члана да би имали довољан број за пуноважно одлучивање, али је обавештен да су неки од делегата већ кренули, а по другим су послата кола. Седница је почела одавањем поште минутом ћутања погинулим војницима ЈНА у Словенији.

Најкраћи извештај био је: делегати Месних заједница усвојили су све извештаје, информације и предлоге стављене на дневни ред.

Предлог програма рада Скупштине и њених већа, као прва тачка дневног реда, усвојен је једногласно.

Друга тачка дневног реда, ИЗВЕШТАЈ О РАДУ ЈАВНОГ КОМУНАЛНОГ ПРЕДУЗЕЋА "ОБРЕНОВАЦ", за пронлу и ову годину, изазвала је доста полемике. Срђан Милосављевић из секретаријата за урбанизам инсистирао је на тржишном понапашању ЈКП-а (искоришћавање могућности Обреновачке бане) чистоћи града

ЗВЕЧКА

САЛОН НАМЕШТАЈА

Десетог јула у реновираној сали звечанског Дома, на продајном простору од 400 m², отворен је приватни салон намештаја "Станопрема Обреновац".

Салон власника Славка Аранђеловића први је те врсте у селу а својом разноврсном и квалитетном понудом употребније постојећи избор намештаја, беле технике и санитарија у Обреновцу.

Ђ. В.

ОТКУП ПШЕНИЦЕ

Жетва увећана траје, а многа питања још нису решена. Цена, какву је утврдило Савезно индустријско веће, од 3,5 линара по килограму, не покрива ни чисту репродукцију. Скупштина Србије на седници од 8. јула, одложила расправу о жетви, ће политичке и безбедносне ситуације.

Остаје отворено питање откупу овогодишњег рода и исплате.

Имали смо информацију да су силоси пуни и да ће смештај овогодишњег рода у обрненачком атару бити под знаком липља. Одговор смо потражили од Брана Николића, директора индустрије у ПКБ "Драган Марковић".

"Тачно је да су капацитети силоса били попуњени, јер смо примили од других организација на чување веће количине пшенице. Уговорен је извоз и он се већ реализује. На тај начин ослобођено је 17000 тона смештајних калациитета, што би требало да буде довољно за овогодишњи род". Са откупом тржних винкова неће, лакше, бити проблема али се оправдано страхује да због ниске откупне цене неће бити велики интересован.

Д. Л.

ДРЕН

НЕПОТПУНА ДОКУМЕНТАЦИЈА

Из МЗ Дрен општинској комисији за враћање неправедно одузете земље је поднето 37 захтева. Стиче се утисак да посао иде споро, а сељаци, пословично сумњави се прибојавају, да од тог посла нема ништа.

Одговор смо потражили од председника Општинске комисије Милана Грчића. "Посао иде спо-

рије, због непотпуне документације о одузимању земље, те се све прибавља службеним путем". Такође смо сазнали да има проблема и око усаглашавања старих и нових земљишних књига. Још је неизвесно када ће бити уручена прва решења.

Д. Л.

ЗАБРЕЖЈЕ

Трг за празник

Као и у већини месних заједница, 7. јули – Дан устанка мештани Забрежја су прославили низом манифестија. На спомен плочу палим борцима у II светском рату, на чијем челу с поносом стоји име народног хероја Драгана Марковића и жртвама фашистичког терора, венце су положили Лазар Остојић, председник борачке организације из овог места и представници омладине.

О првим данима рата у Посавини, као и доприносу који су Забрежани дали у борби за слободу, окупљенима је говорио Раја Близак, истичући и на овом месту да су борци и дан данас у првим редовима спремни на очување свих светлих тековина наше земље.

Након тога у сали месног Дома културе одржан је краћи културно уметнички програм, чланови КУД-а "Драган Марковић".

Дан устанка Забрежани су ове године дочекали у новом руку. Стари трг, у центру села, је

уређен. Постављене су клупе и жардињере а то је само први корак ка комплетном уређењу, за које су се мештани својевремено изјаснили.

Н. П.

СТУБЛИНЕ

Рекордни приноси

У стубленичком атару 27 комјана до краја недеље пожњене преко 900 ха пшенице. Очекује се рекордна производња од 50 мц. по ха, а процене су да ће и ове године међу индивидуалним произвођачима бити велики број рекордера.

В. П.

Жетва без неизвесности

Жетва увећана траје, а многа питања још нису решена. Цена, какву је утврдило Савезно индустријско веће, од 3,5 линара по килограму, не покрива ни чисту репродукцију. Скупштина Србије на седници од 8. јула, одложила расправу о жетви, ће политичке и безбедносне ситуације.

Остаје отворено питање откупу овогодишњег рода и исплате.

Имали смо информацију да су силоси пуни и да ће смештај овогодишњег рода у обрненачком атару бити под знаком липља. Одговор смо потражили од Брана Николића, директора индустрије у ПКБ "Драган Марковић".

"Тачно је да су капацитети силоса били попуњени, јер смо примили од других организација на чување веће количине пшенице. Уговорен је извоз и он се већ реализује. На тај начин ослобођено је 17000 тона смештајних калациитета, што би требало да буде довољно за овогодишњи род". Са откупом тржних винкова неће, лакше, бити проблема али се оправдано страхује да због ниске откупне цене неће бити велики интересован.

Д. Л.

ОБРЕНОВАЧКИ КОРЗО

Забрански понтон

ПИШЕ ПАВЛЕ Б. НИКОЛИЋ

После неколико година провелних у зимовнику, понтон је опет на старом месту. Приљубио се уз обалу испод "Фишеровог" ресторана. Љуљушка се и прислушкује. Све што неопрезни купачи кажу он допашне речи, а река већ зна коме треба. Дунаву и мору.

Опет је у Забрану као искак. Раније прекинута круг је настављен: ту су поново два ресторана, понтон, купачи, чамције, љубавни парови, блиска сремска обала од сомота, комарци, Мики, Вучи, Мића "Хитлер"...

Вучи и Мића први скоче у Саву. Зароне у априлу, изроне у октобру. Некад су знали да сезону "отворе" у марту, а " затворе" у новембру. Али, тад се у минут знало кад почини годишња лоба. Мића плива прсно са гуменом капом на глави, а Вучи леђно са муштиком и упаљеном цигаретом. И тако, док дремупка у води, пукка онај дим и ужива у лепоти дана. Мића плива жустро, да остане у кондицији. Он много полаже на кондицију. Вучи је више за уживавање.

- Каква је данас вода, чика Вучо.
- Добра је, није лоша.

- Каква је данас вода, чика Мићо.
- Добра је, није лоша.

Мики "Гуган", обреновачки вајар, дошао до понтоне да покваси ноге, поседи мало у ресторану, па се врати у свој забрански атеље. Ради. "Месио сам неку глину, прсти ми се укочили. Кад олем у пензију, отворићу вајарску школу. Је ли, бре, кад ће ови да прскају комарце?"

Бивши Рибарски дом држи Влада звани "Фишер". Помажу му "Кец" и доктор Драган звани "Бага". Шта су непропаваних ноћи провели кад је пре два месеца вода недолазила. Повуку прту по бетону којим се улази у Саву, да "мере" воду. Мангупи обреновачки избришу им прту, загаје у воду, па у њој нову повуку. И тако "Фишер", "Кец" и "Бага" у недоумици. На радију, у извештају о волостању, свуда вода опада, а код њих, овде, у Забрану, расте. Упркос нарушеним међурдјавним односима звали Загреб и Љубљану. Кажу: Како то да је вами спао, а нама стапио расте?" После им за три хладна пива открили "тајну".

- Како иде посао?
- Није лоше, куме, добро је, каже "Фишер"
- Како иде посао, "Баго"?
- Добро је, није лоше.

На понтону се излежавају ѡани, студентарија, старији. Прича се о свему, највише о политици. У жару међустраначке расправе, кад им "прогори" место, јединствени и сложни скоче у воду, да главе охладе. Кад се попну на понтон, међустраначко примирје и варљиви сан о слози и јединству ишчезне као мехур од салунице све до новог заједничког скока.

Уместо некадашњих "џака" у којима су предњачили "Африка", Драган звани "Гара", покојни Драган син Шумара Богољуба и многи други, купају се " неки нови клиници" и два стара речна вука: Вучи и Мића. А Сава тече ли тече.

ОН

драги браћа,

да сан дочек дочек
кој миши. Благу
дун-два обједи а
тако синији дод
силе да су му зори
да до месец да
још а тако додје
у шевчу. али и
же да је подједи
тимац. да ту
бога чедаша да
лађи, бледа свака,
која да додји, и тој
свакије

Поздрав из Обрековца би сан јако да искреје
домаћине и да пријатељи сеју
да и да се симо и да се симо и да се симо

ХОТЕЛ "АНТОНОВИЋ"

Хотел Антоновић... За овај назив, данашње оронуле кафане у центру града, знају углавном само стари Обреновчани.

Зграду хотела сачињавају кафана у приземљу и хотелске собе на спрату. Ту се обично окупљају препродавци девиза, пиварци и тапкоропи. Обесним пијанимима деси се да у наступима праводолубивости поломе и оголе инвентар, и онако осиромашеног амбијента.

Некадашњи сјај овог здана живи још једино у сећањима и успоменама Обреновчана, који га памте из његовог "златног доба".

Некада се у хотел Антоновић улазило на пријеме и забаве само са позивницом, играли се Штраусови вальцери, долазило у балским халинама и смокингима. Хотел Антоновић, грађен је почетком овог века, у центру вароши, на месту некадашње пијаце, а преко пута бање. Власник, Стојан Антоновић беше један од виђенијих људи овог краја, чувен по имени и богатству, пожеле градњом хотела да увећа свој капитал и улепши тадашњи градић – паланку, са око 3500 становника, познат као бањско излетиште. У време окупације, током другог светског рата, у хотелу су боравили Немци. Сва друштвена забивања, окупљања, пријеми и забаве били су искључени. Након рата, власнику је хотел конфискован, поставши опште-народно добро. И тако до данашњих дана.

Пре рата био је то једини хотел у Обреновцу. Испред улаза простирала се хотелска башта украшена миришљавим лијандерима, а оивичена старим липама.

У малом парку, испред хотелске баште, налазио се споменик подигнут палим борнима из првог рата, а поред њега фонтана са два лава, из чијих чељусти је отицала бањска вода. Из бање је била доведена вода и у хотел. За госте је посебан густ представљала кафа скувана бањском водом, а наручивали су је као "меку кафуж".

Међутим, посебан дах, сјај, лепота и раскош, огледали су се управо у забавама и пријемима, који су се одржавали у овом хотелу.

Свака забава која се приређivala имала је свога домаћина. Обично би то била нека имућна породица, попут Симовића Мићића, или спортски клуб "Богољуб". Онај ко је био домаћин старао се око организације и програма. Гостима су се обавезно слале позивице поштом.

У кафани, на средини сале, налазио се плато за музiku, подијум за игру. На таквим пријемима није се ручавало. То се сматрало неукусним. Пило се и играло. За женски свет била је уобичајена кафа, кисела вода и малина, док су мушки парци пили шпринце. Жестока пита нису била особито омиљена.

Посебна пажња од стране организатора, је поклањања музичкој пратњи. Чувена су била гостовања оркестра Михајла Блама из Београда. Музика је довођена и из Мађарске. Мађарски Чигари су свирали на цимбалима. Од домских локалних свирача најдамашњим су били Ичини чигани.

Међутим, младе девојке су биле главни украс и атракција ових забава, са својим тоалетима. Долазиле су у пратњи мајки или браће, који су на њима пазили у току вечери. Младићи су им прилазили, уз обавезан "кник" обраћали мајки, или брату, и уз њихове допуштене молили даму за плес. Након игре, кавање би своју даму доводио до места и поново јој се поклањао. Углавном су се сви међусобно познавали и тачно се знало ко са ким може да игра, плеше или се забавља.

Забаве су обично трајале од 14. до 17. часова. Ако је изузетно лепо и весело, остајало се и до зоре. Од игра играло се све што је било у моди. Али, забаве су починяње и завршавале Српским колом.

Иначе плесали су се Штраусови вальцери, играо се танго, фокетрот, чарлстон, инглес вальцер. У паузама, између игара, поред столова проносиле су се корпе са цвећем (обично каранфилима или ружама) које су каваљери здушно куповали и поклањали својим дамама.

А гардероба? То је била посебна прича. Искључиво су се носиле дугачке хаљине. Волани, чипке, ришићи, порубчићи. Од боја преовладавале су: бела, розе и плава.

Рукавице дугачке, беле или црне у тону са тоалетом. Чувена је била шнајдерка Јела Обровачка. Код фризера се ишло рано ујутро, да би се до пријема стигао да изфризира све даме. Шминку су сачињавали руж за усне, пудер за лице, руменило, вазелин за очи (који се мазао на капке, да би се сијали). Од парфема користили су се: ћуревак, ружа, јоргован.

Каваљери су носили смокинге, црне лаковане чипеле, беле рукавице и беле марамице, да не би даму испрљали у игри. Косу су намазали чиковим и ораховим уљем, и брилијантином.

Тако је то изгледало некада. Такав беше живот и проход у хотелу Антоновић, по речима и сећању старих Обреновчана.

... Гле, на овој старој слици како сам још увек млад...

В.М.

БЕЛЕШКА

МУШКАТЛЕ И ПОНЕКИ ТРАЧ

Душа града је његова главна улица. А каква је "дотична"? Нојимо олоног што нам хвари и оно мало расположења – смрљиви континери, поткросано дреће (хлада ноге), прљаве улице (перу се у девет сати ујутро уз обавезно туширање пролазника), аутомобили на тротоару, начичкане тзвге које морате стално да обилазите, излози без укуса, кич кафане и прљави столњаци, лице него скромна понула квалитетних производа. Ипак, и мало већине. Кафана "Цинциарин" добила је нови сјај. Онако старији, неизвестнији боја принуђује спољашњосту. Али, у њој неће бити мерака. Сала се ту продају телиси "Синтелона". Преко пута продајнице галантерије сивкасто-беле боје је још један покушај освежавања главне градске улице. Капеларија адвоката Циповића је сувише уочљива прејаких боја, али је то био први покушај да се изађе из стереотипа. Поменућемо и нови ноћни клуб код бање, лепо урађен кров сарачке, шнајдерске и ТВ-сервис радње, али све су то појединачни примери. Има ли наде? Планери какуј: да.

Планирано је, на пример, да се зграда старе општине адаптира у робну кућу. Ресторан "Сутјеска", и зграде око њега и "Централ" понудили би се "Меклоналсу". Исто тај комплекс са зградом бившег Сој. савеза, робном кућом, простором испред самопослуге, зграде поред бање, стара чесма, претворио би се утрг дрвеће, клупе, кафићи, ресторани, пословни простор. Главна улица би се повезала са њој паралелном пажажима испуњеним радњама, вилсо-клубовима. Стара чесма би се реновирала да би као онда кала је подигнута (1904. поводом стогодишњице првог српског устанка) толика жгљетача и туриста. Све би то требало урадити у духу старих српских варошица које су увек мирисале на ванилице, мушкатле и понеки занимљив трач. Не треба да се трудимо да постанемо велики град од челика и бетона, са стакленим зградама и пластичним киосцима. Будимо мали, фини и лепи. Практични, али са душом Обреновчана.

Ј.Л.

ОБРЕНОВАЧА

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

ти то „Нисам причала...“

„Од овог месеца лептир мапне су несумњиво у моди“, наизглед у чисто женском тренду започе разговор. Најзад су се феминисткиње вратиле изворним стварима у којима се руку на срце најбоље и снадавају, кад... „Таман сам помислила да нам се у скопштинском пиркусу после „деде и унука“ ништа слично не може дододити, кад на сву срчу дође нам Ваја...?“

На време укапирах да је нови народни посланик и његов незаборавни скопштински дуел са „Цимерманом новим конобаром“ тема број један, чак и у женским разговорима

„Ако ништа друго за почетак је бар разбио скопштинску монотонију“, храбро ће у оцену слепећа... „Оком камере, то се јасно и видело, помислих. Оних неколико посланика који су на досадашњим заседањима углавном зевали, најревностније су лупали длан о длан.“

„После толико година српска кокарда је најзад ушла у српски Парламент... Лесте другарица у праву, само не знам у каквом се „срдству“ тренутно налази са још увек званичном звездом петокраком. У односу на остатак опозиције, ствар је далеко јаснија.“

„Што више гледам скопштинска заседања све чешће заборвљам за кога сам оно гласала“, збуњено настави разговор... Нека се другарица не секира: да би сакрили своју бруку многи то намерно чине.

„Ни чуви творац Твин Пикса, Дејвид Линч нам не би приредио тако замршен сценарио. Из посланичких клупа се једнако гађа по овом јадном народу, а никако да устврдимо ко је прави „убица“. Плашим се да ће се и овде све приписати неком духу?!“ Само да полес-

тим: такве тенденције већ одавно постоје, а (без)успешних истеријача све више.

„Пропланеделно заседање ме нарочито инспирисало“, јави се следећа. Да ли то случајно није помислила на онај чуви преграда, за који никако да се установи ко га је организовао, или... „Није нимало лако у овако тешкој ситуацији онолико заступати женска права“. Схватајте реч је о чуви Закону о радним односима, и посланичкој борби да женском роду обезбеде крај радни стаж... Баш ме интересује шта су о овом напору размишљале жене из Борова села и остатка Славоније, које су пред теретом и калашњиковима пребегле у Србију?! Кад би бар посланици у њиховом случају били тако енергични?!

„Не брину мене толико посланици, колико наша Влада“, јави се нови аналитичар... Није једини у овој близи. О тој Влади, само на други начин, брине и овлашћања опозиција. Чини ми се обое без разлога. „Како је кренуло са министрима и господарима министаркама, не треба се на њеном раствању посебно нигајжовати. Више никоме није стало до спашавања државе и народа.“

Ако зна докле ће и оно упражњено место „главнога“ у новосадском представништву Уједињених нација чекати на друга Зеленовића, добајућих. Бар тако се у народу шушка.

„Нешто ми паде на ум онај конкурс из Ивањице, у коме дотични господин већ месецима безуспешно тражи неограничен број чувара овца, нагло ће последња саговорница. Идеја је више него сабласна, хтедох да додам, кад она настви... „а толико младих је без посла“.

Али, „Боже правде! И то је у рукама наших посланика!!!

Новка Павличевић

БАЗЕНИ: – ИНОЋУ РАЈ ЗА МЛАДЕ

„АЛФАДЕНТ“ ПРВА СТОМАТОЛОШКА ПРИВАТНА ОРДИНАЦИЈА

У ПОТРАЗИ ЗА СТАТУСОМ

- Ентузијазам, квалитетна опрема, стручна пракса и пацијенти све је ту – али законодавац је – препрека трајнијој егзистенцији

„АЛФАДЕНТ“ је прва стоматолошка приватна ординација, после рата, отворена у нашем граду. После више од годину дана припрема, од прибављања документације до опремања, почетком јула, ова ординација је примила прве пацијенте.

„АЛФАДЕНТ“ је остварење давнашњег она тридесетогодишње др Јадранке Јелисавчић, која за сталним запослењем трага већ пуних шест година. Није бирада ни место, ни услове... Радила је у сеоским амбулантама користећи и по два превоза. Чекајући „боље прилике“ и „боља времена“ докторка Јадранка је сањала осталном запослењу или... приватној ординацији. Пошто сталног запослења није било, доторка Јадранка се одлучује за приватну ординацију. Марљиво прикупља документацију, паре за куповину опреме, проналази локал, опрема га и... почине са радом.

Ординација докторке Јадранке Јелисавчић је опремљена новом и најсавременијом опремом из Италије и Јапана. Тусу и први пацијенти... и жеља др Јадранке да добром и квалитетном услугом стекне „свој“ пацијенте, а они „свог зубара“.

Цене услуге, која мора бити до-

бра и са најбољим материјалима и поступком, у „АЛФАДЕНТУ“ су и до 60 одсто ниже у односу на остале. Важно је покрти трошкове и зарадити пристојну плату стоматолога какве др Јадранка. Опрема је нова, па се као таква не може исплатити најмање за 10 година, тако да амортизација најмање учествује у цени услуге. Цена, углавном, зависи од утрошеног материјала који је првог квалитета и углавном из увоза.

Оно што даје посебан квалитет услуги у „АЛФАДЕНТ“-у, је да су компресе, сисаљке, чапче... само заједничку употребу.

Међутим, ту су и проблеми... Они које је Закон преидео. Плаћање услуга, болничких трошкова и лекова у пуном износу из целе пацијенте. Право на боловање је под ветом. Цене услуга нису регулисани званичним актом...

Једино решење које би ишло на руку и пацијенту и нама, лекарија, је измена закона о здравственој заштити, који би, нај, „принати“ лекаре, изједначио са „запитићним“ колегама у државној служби, какве др Јадранка Јелисавчић, чија намера је да овај посао ради до пензије.

Каћуша Николић

УПИС У СРЕДЊЕ ШКОЛЕ

Места још има

Места има за машинску струку и у Пољопривредно-хемијској школи.

План уписа у јунском уписном року од све три средње школе у нашем граду, испунила је само Гимназија.

У четири одељења првог разреда Гимназије уписано се 128 ученика, колико је и планирано, тако да „резерве“ за августовски рок нема. Међутим, занимљиво је да је у природно-математички смештју који уписује два одељења по 32 ученика, пријављено 23 ученика из Београда, а у друштвени смештју њих 12. То значи да у Гимназији нема места за ученике са „поправног“ на пријемном у августу. Неће ли се десити да већ у септембру, Гимназија остане без једног целог одељења, када ученици „са стране“ дигну сидра“ и пребаце се у матичне школе?

За разлику од Гимназије, Машинско техничка, и Пољопривредно-хемијска школа, имају других проблема.

У МТШ „Буда Давидовић“, план уписа је испуњен само у електротехничкој струци, док у машинској има још увек места.

За занимања погонског тех-

ничара механичара за радне машине и погонског техничара механичара машинске обраде, у два одељења, није уписан ни један ученик. За занимање техничара машинисте енергетичара пријављено је само 7 ученика, а 25 места чека попуну у августу.

План уписа за занимања у трећем степену у „Буди“ је испуњен у јунском року.

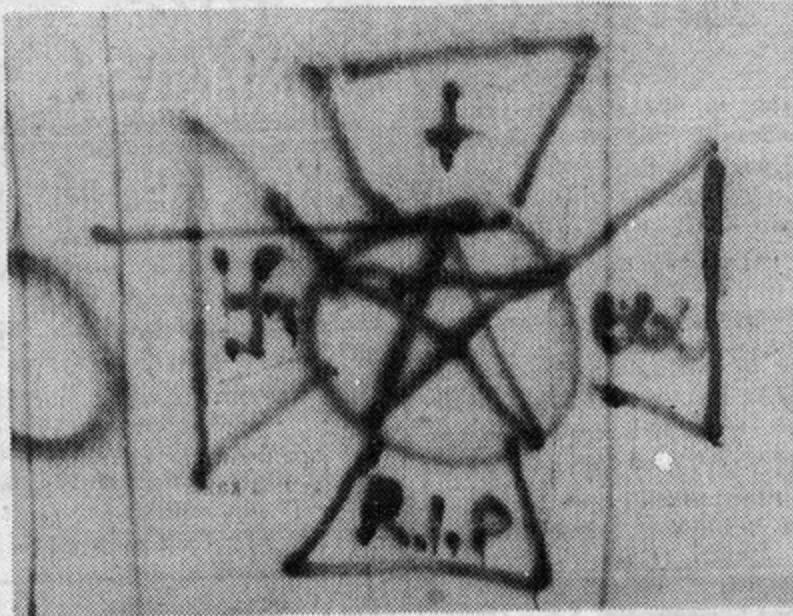
Поражавајући резултати уписа су за занимања IV степена у Пољопривредно-хемијској школи, која ове године уписује два одељења хемијске струке, а пријављен је само један ученик. Исто толико уписује и пољопривредна струка, а пријављено је само 7 ученика.

Док у IV степену у објекту у овој школи има још 112 слободних места, у III степену пољопривредне струке има „прекобројних“ за једно цело одељење. Ако школа не добије одобрение да упише још једно одељење у овом занимању, за оне који положе пријемни у августу, биће места у IV степену.

Каћуша Николић

УЛИЧНИ ГРАФИТИ

Нечитка порука?

У она стара, "добра", али мирија времена зидови су нам говорили ко је у кога заљубљен, честитали нам 1. и 25. мај, 4. 7. јули и 29. новембар, позивали нас на изборе узно обавезно "Живео друг..." Ослобађајући се педесетогодишњих илузија и графити су се мењали. Постајали су занимљивији, духовитији и реалији. Својом кратком и јасном формом изражавали су расположење младих и указивали на проблеме. Манифестији и талентованiji графитописци заузимали су све веће зидове и стварали једну нову писану уметност. Али амерички синдром ганг-ова упао је у нашу средину и поделио младе. Тако су нам зидови јасно ставили до знања на чијој се територији налазимо – zillu warlos-a, zombie или hedsksins-a. Први вишестраначки избори, предизборна и постизборна кампања учинили су да страначки графити преотму зидове. Сада подела није само међу пубертетлијама. Али, све је то напе. И комунисти, и четници, и оно "Живео краљ", и "С вером у бога", и свети Сава, и четири С. Било зло или добро, напе је.

Графити су већином анонимни и зато најбоље одржавају они што је у нама. А шта је то када на зиду пиши НАЗИ КЛАН и нацртани кукасти крст? Ту нема ни уметности, ни маштovитости, нити је духовито, нема ни историјског, ни генетског покрића на овим просторима. Неманичег. Ни беса, ни патриотизма. Не верујем ни да је неки неспоразум. Једино што сада можемо да учинимо је да те графите уклонимо, али не и заборавимо. Доста нам је зла, домаћега.

Ј.Л.

ЗАБРАН ОВОГ ЛЕТА

СВЕЖА РИБА,
'ЛАДНИ ШПРИЦЕРИ

Купање на властити ризик и то је све што Забран овог тренутка може да пружи

Каку да је некада Забран био у поседу кнеза Милоша, јер је кнез имао "око за лепо парче земље". Данас имамо авсалитарни пут и чак два ресторана. Рецимо да је и тада постојао неки пут јер се некуда морало проћи, и вероватно нека кафа, а, мада она није неопходна. Ако су то битне разлике, онда смо се стварно својски потрудили да уредимо себи кутак за опуштање и уживanje.

Стара добра "Алasca колиба" још увек има роштиљ и рибље специјалитете и још увек уторком, петком и суботом се можете опустити у "Тамбурице". Даље, пре-

ма Сави је башта необичног облика и ресторан који је реновиран и који се уређује још увек. Ресторан је власништво одбојкашког клуба "ТЕНТ", налази се на самој обали Саве, баш тамо где су сада постављени понтони.

Ресторан ради од 9 ујутру па све док последњи гост не каже "лаку ноћ". За сада нуди рибу и рибље специјалитете, срећни гулаши и пиршћевинија од оних у граду, а ускоро и "Бољевачке тамбурице".

Надлежни, вар кад је о Забрану реч, за сада још увек нуде само – планове.

Б. Л.

БЕРЗА РАДА

ЖЕНЕ ТЕЖЕ ДО ПОСЛА

Око 4.500 лица тражи посао, од тога две трећине су жене.

Нова генерација савршених матурантата закупала је ових дана на врата бироа али, каку овде, у нешто мањем броју него претходних година. Ипак ће се право станови знати тек када се заврше поправни испити и, што је још важније, обједињење резултати пријемних испита на универзитету (рачунајући други рок).

Крајем 90-те и почетком ове године на евиденцији незапослених водило се 4468 лица од чега 3040 жена, што је врло индикативно и забрињавајуће. Скоро половину од укупног броја пријављених чине неквалификовани и полукалификовани профили (ИК чак 1767). Мада је реч о подацима с

краја пропшле године стане се ни сада није битније изменило.

Стопа запошљавања је ниска (око 150-так годишње). Највећи пораст незапослених бележи се, као и досад, код кадрова са дипломама виших школа и факултета и то углавном друштвених смерова. Тренутно нема организованих преквалификација а ни паре за новчане накнаде која касни месец па и више дана.

В. Т.

"БОЛЕСНО ДРУШТВО"

ХАОС КОЈИ СЕ КОТРЉА

"Трудим се, заиста се трудим" али их не разумем – каже млади Обреновчанин Ђурица Ђорђевић за југословенске политичаре. Без обзира што су најмање имали удела у постојећем хаосу млади најдраматичније трпе последице таквог стања.

Бити млад постало је данас сувише ризично. Осамнаестогодишњици затечени у рату у Словенији заробљени или издани од својих команданата, националне искључивости на које их нисмо пропријетали, мржња која је "сишла" у народ, борбени покличи вођа и лидера – све је то сасвим доволно, да постане, неиздржљиво. (Зло)употреба младости у политичке сврхе постаје најеклатантнији пример "болесног друштва".

Како то утиче на њих, на њихово понапање, појаву агресије, на њихово будућност, размишљања о Југославији, покушали смо да сазнамо из разговора са младим Обреновчанима.

за све нас – рекла нам је Марија Спасић (20) Али, не мисле сви тако.

"Рођена сам у Југославији и волим је. Живим у њој 22 године и до сада сам био уверен да ће се онаква каква је одржати и следећих 50, 100 година. У последње време сва ова догађања ме уверавају да тако неће бити.

После свега мислим да је најбоље за све, оцепљење и одлазак свих оних који сматрају да их Југославија спутава у њиховом даљем развоју и просперитету.

Јер, како и даље живети у заједници која се зове Југославија са онима који су гнусно и подло убијали војнике и официре, људе, са којима су доскора живели заједно.

Драматична економска криза, са падом стандарда, са готово непостојањем могућности обезбеђења материјалне егзистенције ствара погодно тло за појаву разних "политичких месија" која ће ако их само следимо "решити" све проблеме.

И без обзира, што су најмање имали удела у постојећем хаосу млади најдраматичније трпе последице таквог стања. При томе, млади су и по свом развојном добу и у стању изразити унутрашње неравнотеже, праћене тражењем властитог идентитета, што уз ове спољне околности рађа једину огромну тензију, осећање тескобе и пружа могућност за још безпоштеднију и безграницу политичку манипулацију са млади-

Просто је невероватно колико је мржње у тим људима.

И ја, верујте ми, поред својих 22 године, не разумем наше политичаре и њихово гледање на све ове догађаје. Трудим се, заиста се трудим, али их не разумем. – Мишљење је Ђурица Ђорђевића (22).

А психолог у обреновачком Дому здравља, Живота Вељковић о овом проблему каже:

"Време у којем живимо историја ће, без сумње, забележити као време кризе, поледа, рушења свих система вредности или фромовски речено време "болесних друштава".

ма од досадашње. Све ово доводи до силне генерацијске изфрустрираности и број младих клизи било у неку врсту пасивне агресије (наркоманија, алкохолизам), било у праве ерупције вандализма и насиља према свему што их окружује (стрвнични догађаји на спортским теренима, свакодневне стече, крађе, стварање младачких банди).

Све ово је драматични аларм који млади упуњују друштву да им ослободи простор да се са маргинализацијом помере у саму жижу збивања, или на један рекреативан, младалачки начин и ураде за себе и за ово друштво оно што одрасли никад неће моћи".

З.И.

Никад нема око куће смеха, а вашар је био
(СНИМИО: НЕБОЈША ВЕСИЋ)

СПОРТ

РУКОМЕТ: МЛАДА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ ЗАВРШИЛА ПРИПРЕМЕ У ОБРЕНОВЦУ

Женска рукометна репрезентација

Стопама старијих

После изванредног успеха женске рукометне репрезентације Југославије на Медитеранским играма, најбоље јуниорке покушаће у шпанском граду Леон да наставе успешан поход својих старијих колегиница. Младе рукометашице Југославије провеле пет дана на припремама у Обреновцу и по мишљењу тренера Славка Бралића, биле су веома успешне. Од позваних играчица Кејман из панчевачког Динама и Товерић из Шпарте оправдано су изостале, док је Штурм из љубљанске Олим-

пије изостала због познатог става Словеније.

— Без обзира на кратко време, веома сам задовољан како залагањем тако и изванредним условима за припреме — рекао нам је тренер Бралић. — Ради се о талентованој генерацији, али којој недостају међународна такмичења. Ове младе рукометашице биће право освежење за сениорску екипу и верујем да ће у најскорије време нешто од њих обући плави дрес југословенске репрезентације.

Од оснивања српсколигаша Радничког не памти се да је у једном предлазном року више играча напустило клуб. Наиме, исписницу је затражило и добило десет фудбалера док је један отишao на одслужење војног рока.

— Грандомазне захтеве појединца нишмо могли да испунимо па су исписници добили они који су тражили — рекао нам је Богољуб Јокић, председник клуба. — Ангажовали смо нефирмисане фудбалере из општинског ранга и time потврдили нашу запртану политику. Желimo клуб да створимо на здравим ногама и од фудбалера који ће знати да цене дрес Радничког.

Минуло првенство Друге српске лиге, после указаних шанси, многи сматрају да је Раднички доживео неуспех. Међутим, са тајвом констатацијом не можемо се сложити јер је Раднички освајањем трећег места постигао изванредан успех. Тренер Попов пре почетка првенства изјавио је да ће пласман Радничког до четвртог места бити велики успех. Овакву прогнозу тренер Попов вероватно је заснивао на основу играчког кадра као и финансијских могућности.

За нередно првенство тренер Милорад Попов неће моћи да

рачуна на Милетића и Карића (Синђелић), Драгачевића (ОФК Бело Поље), Барјактаревића (Чукарички), Блајића и Цветановића (Борац-0), Шолаја (Сремчика), Таммицића — РНП, Митровића (ОФК Београд), Копрића (Француска) и Стојановића (ЈНА).

Од стајог састава остали су Шормаз, Бугарски, Ђорић, Марјановић, Повитовић, Јовановић, Кузмановић, Кекић и Ђорђић.

У новој сезони дрес српсколигаша Радничког носиће новоиз-

ажован фудбалери Лукић (ОФК Уровци), Даниловић и Ђорђић (Слобода), Вујић, Радовановић (ТЕК), Бабић (Банатско Руско село) Стјајић (ОФК Рвати), Николић (Победа), Ђурић (Посавина), Илић (Прва искра), Стакић и Ђорђевић (Бродоградитељ), Мијић (Сава), Марковић (Будућност), Сремчевић (Сремчика) и Илић (Црвена Звезда). Поред поменутих фудбалера у рад са првим тимом укључени су и омладинци Николић, Обрадић, Марјановић и Ђелинац.

ФУДБАЛ: ТРАДИЦИОНАЛНИ ФУДБАЛСКИ ТУРНИР "БАЉЕВАЦ 91"

Лисо Поље победник

Као и сваке године ОФК Баљевац организује фудбалски турнир на коме су се и ове године напали осам клубова из општине Обреновац, Лазарево и Уб. Као и ранијих година турнир је трајао десет дана а клубови су били подељени у две групе.

У финалној утакмици Лисо Поље са 2:1 савладало је домаћина турнира Баљевац, док су за треће

место фудбалери Мелјака поразили Гунцате са 3:0.

За најбољег играча турнира проглашен је 17 годишњи Новица Мијатовић из Баљевца, а најбољи стrelaц је Милан Ракић, фудбалер Лисо Поља.

Учесници овог турнира истакли су изванредну организацију као и гостопримство мештана села Баљевца.

ФУДБАЛ: ФИНАЛЕ КУПА БОРЦА

До пехара са беле тачке

ПОБЕДА - САВА 2:2 (1:0) - 4:6

ПОБЕДА - Б.Кесеровић 7, Стаменић 6, Р.Петровић 6 (А.Милосављевић 6), Д.Петровић 6, Милутиновић 6, Максимовић 6, Лазаревић 6, Вујић 6, Милосављевић 6, Николић 6, Г.Кесеровић 6.

САВА - Илић 8, Лазић 6, Марковић 7, Радосављевић 6, Софорић 7, Драгомировић 6, Зазић 6, (Исааковић 6), Коларевић 6, Воденичаревић 6, Мијић 7, Танасић 6.

Играч утакмице: Илић (Сава). Да куп такмичење има посебну драж, да фаворити често губе од аутсајдера, потврђено је на финалној утакмици за Куп Борца. У сукрету са Савом из Секеље фудбалери пироманске Победе били су изразити фаворити. Међутим, назив фаворита ипак није био довољан и за тријумф.

Суверет је одигран по правој тројкој врућини, на моменте леп и допадљив, али већим делом играло се растргano и тактизерики. Фудбалери Победе повели су из потпуно правила досуђеног једанаестерца и до краја полувремена пропустили неколико изванредних гол шанса. У наставку су скрета Скељани су успоставили равнотежу и већ на самом почетку изједначили из једанаестерца, да би шест минута пре краја сукрета преко Мијића дошли у војство. Овом поготку претходила је игра руком нападача из Секела, али судије нису приметиле овај прекршај. Голом Г. Кесеровића правда је исправљена, али пехар су по први пут освојили фудбалери Саве јер су били боли извођачи са беле тачке.

Стрелици из једанаестерца: Лазаревић и Вујић (Победа), Софорић, Драгомировић, Каларевић и Мијић (Сава).

ОДБОЈКА:

ВЕЛИКИ УСПЕХ КАДЕТА ТЕНТ

Прваци Србије

После изванредног успеха сениора, који су кроз квалификације изборили пласман у Српску лигу, најкадети нису прекинули ланац успеха. Наиме, на овогодишњем првенству Србије за кадете у одбојци, које је одржано у Суботици, млади одбојкачи ТЕНТ нису поновили успех са републичког првенства.

Титула овогодишњег првака Југославије припада је екипи Младост — монтер из Загреба, док су кадети из Обреновца пласирали на осмом месту.

— Свакодневни тренинзи и прекидна такмичења, били су велико оптерећење за наше младе играче — каже Саша Ђељан, тренер

Резултати првенства Србије: ТЕНТ — Еуро-инвест 3:0 ТЕНТ — Младост 3:0, ТЕНТ — Црвена звезда 3:1, ТЕНТ — ВГСК 3:2.

На првенству Југославије, које је одржано у Суботици, млади одбојкачи ТЕНТ нису поновили успех на државном првенству донекле и оправдан. После тешких утакмица у квалификацијама, наши млади одбојкачи имали су још снаге за тријумф на републичком али и не на државном првенству.

Прво место Србије освојили су Лазић, Ђељица, Самарџић, Ивошевић, Поповић, Коначевић, Шапић, Петровић, Михајловић, Веселиновић.